

Hrvatsko izdanje

Zakonodavstvo

Svezak 61.

12. studenoga 2018.

Sadržaj

I. *Zakonodavni akti*

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2018/1670 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 110/2008 u pogledu nominalnih količina za stavljanje na tržište Unije jednom destiliranog *shochua* proizvedenog u kotlu za destilaciju i punjenog u boce u Japanu 1
- ★ Uredba (EU) 2018/1671 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o izmjeni Uredbe (EU) 2017/825 radi povećanja financijske omotnice Programa potpore strukturnim reformama i izmjene njegova općeg cilja 3
- ★ Uredba (EU) 2018/1672 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o kontrolama gotovine koja se unosi u Uniju ili iznosi iz Unije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1889/2005 6

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2018/1673 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o borbi protiv pranja novca kaznenopravnim sredstvima 22

ODLUKE

- ★ Odluka (EU) 2018/1674 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o izmjeni Odluke Vijeća 2003/17/EZ u pogledu jednakovrijednosti pregleda na terenu koji se provode u Saveznoj Republici Brazilu nad sjemenskim usjevima krmnog bilja i sjemenskim usjevima žitarica i o jednakovrijednosti sjemena krmnog bilja i sjemena žitarica proizvedenog u Saveznoj Republici Brazilu te u pogledu jednakovrijednosti pregleda na terenu koji se provode u Republici Moldovi nad sjemenskim usjevima žitarica, sjemenskim usjevima povrća i sjemenskim usjevima uljarica i predivog bilja i o jednakovrijednosti sjemena žitarica, sjemena povrća i sjemena uljarica i predivog bilja proizvedenog u Republici Moldovi 31
-

II. Nezakonodavni akti

ODLUKE

- ★ Odluka (EU) 2018/1675 Europskog parlamenta i Vijeća od 2. listopada 2018. o mobilizaciji Europskog fonda za prilagodbu globalizaciji slijedom zahtjeva Nizozemske – EGF/2018/001 NL/Financijske uslužne djelatnosti 36
-

Ispravci

- ★ Ispravak Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL L 243, 15.9.2009.) (Posebno izdanje Službenog lista Europske unije 1/sv. 12 od 11. srpnja 2014.) 38
- ★ Ispravak Uredbe (EZ) br. 767/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o viznom informacijskom sustavu (VIS) i razmjeni podataka među državama članicama o vizama za kratkotrajni boravak (Uredba o VIS-u) (SL L 218, 13.8.2008.) (Posebno izdanje Službenog lista Europske unije 19/sv. 6 od 6. ožujka 2013.) 39

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2018/1670 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 23. listopada 2018.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 110/2008 u pogledu nominalnih količina za stavljanje na tržište Unije jednom destiliranoj *shochua* proizvedenoj u kotlu za destilaciju i punjenog u boce u Japanu

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Vijeće je 29. studenoga 2012. donijelo odluku kojom se ovlašćuje Komisiju za otvaranje pregovora s Japanom o sporazumu o slobodnoj trgovini.
- (2) Pregovori o Sporazumu o gospodarskom partnerstvu između Europske unije i Japana („Sporazum”) uspješno su zaključeni te je Sporazum potpisan 17. srpnja 2018.
- (3) U Prilogu 2.-D Sporazumu predviđa se odobrenje stavljanja na tržište Unije jednom destiliranoj *shochua*, kako je definiran u članku 3. stavku 10. japanskog Zakona o porezu na alkoholna pića (Zakon br. 6 iz 1953.), proizvedenog u kotlu za destilaciju i punjenog u boce u Japanu, u tradicionalnim bocama od četiri *go* (合) i jednog *sho* (升), što odgovara nominalnim količinama od 720 ml, odnosno 1 800 ml, pod uvjetom da su ispunjeni drugi primjenjivi pravni zahtjevi Unije.
- (4) Direktivom 2007/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ predviđa se da se pretpakirani proizvodi smiju stavljati na tržište Unije samo ako su pretpakirani u nominalnim količinama utvrđenima u odjeljku 1. Priloga toj direktivi. U pogledu alkoholnih pića, u odjeljku 1. Priloga Direktivi 2007/45/EZ upućuje se na devet nominalnih količina u intervalima od 100 ml do 2 000 ml. Te nominalne količine ne uključuju količine od 720 ml i 1 800 ml, koje su nominalne količine u kojima se jednom destilirani *shochu* proizveden u kotlu za destilaciju puni u boce i stavlja na tržište u Japanu.
- (5) Odstupanje od nominalnih količina za alkoholna pića utvrđenih u Prilogu Direktivi 2007/45/EZ stoga je potrebno kako bi se osiguralo da se jednom destilirani *shochu* proizveden u kotlu za destilaciju i punjen u boce u Japanu može stavljati na tržište Unije, kako je utvrđeno u Prilogu 2.-D Sporazumu, u bocama od 720 ml i 1 800 ml, što odgovara tradicionalnim japanskim bocama veličine četiri *go* (合), odnosno jedan *sho* (升).

⁽¹⁾ SL C 367, 10.10.2018., str. 119.⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 12. rujna 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 9. listopada 2018.⁽³⁾ Direktiva 2007/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o utvrđivanju pravila o nominalnim količinama za pretpakirane proizvode, stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 75/106/EEZ i 80/232/EEZ i o izmjeni Direktive Vijeća 76/211/EEZ (SL L 247, 21.9.2007., str. 17.).

- (6) Odstupanje od Direktive 2007/45/EZ treba biti uvedeno izmjenom Uredbe (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ kako bi se osiguralo da se jednom destilirani *shochu* proizveden u kotlu za destilaciju i punjen u boce u Japanu može istodobno stavljati na tržište u svim državama članicama nakon stupanja na snagu Sporazuma.
- (7) Uredbu (EZ) br. 110/2008 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (8) Kako bi se osigurala provedba Sporazuma u pogledu stavljanja na tržište Unije jednom destilirano *shochu* proizvedenog u kotlu za destilaciju i punjenog u boce u Japanu, ova bi se Uredba trebala primjenjivati od datuma stupanja na snagu Sporazuma,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

U poglavlje IV. Uredbe (EZ) br. 110/2008 umeće se sljedeći članak:

„Članak 24.a

Odstupanje od zahtjeva u pogledu nominalnih količina iz Direktive 2007/45/EZ

Odstupajući od članka 3. Direktive 2007/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*) i od šestog retka odjeljka 1. Priloga toj direktivi, jednom destilirani *shochu* (**) proizveden u kotlu za destilaciju i punjen u boce u Japanu može se stavljati na tržište Unije u nominalnim količinama od 720 ml i 1 800 ml.

(*) Direktiva 2007/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o utvrđivanju pravila o nominalnim količinama za pretpakirane proizvode, stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 75/106/EEZ i 80/232/EEZ i o izmjeni Direktive Vijeća 76/211/EEZ (SL L 247, 21.9.2007., str. 17.).

(**) Kako je navedeno u Prilogu 2.-D Sporazumu o gospodarskom partnerstvu između Europske unije i Japana.”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od datuma stupanja na snagu Sporazuma.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 23. listopada 2018.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednica

K. EDTSTADLER

(1) Uredba (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiranju, opisivanju, prezentiranju, označavanju i zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla jakih alkoholnih pića i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1576/89 (SL L 39, 13.2.2008., str. 16.).

UREDBA (EU) 2018/1671 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 23. listopada 2018.****o izmjeni Uredbe (EU) 2017/825 radi povećanja financijske omotnice Programa potpore strukturnim reformama i izmjene njegova općeg cilja**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 175. treći stavak i članak 197. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Unija može, na njihov zahtjev, poduprijeti napore koje države članice ulažu kako bi poboljšale svoju administrativnu sposobnost za provedbu prava Unije.
- (2) Program potpore strukturnim reformama („Program”) uspostavljen je s ciljem jačanja kapaciteta država članica za pripremu i provedbu administrativnih i strukturnih reformi od interesa za Uniju kojima se održava rast, među ostalim putem pružanja pomoći za učinkovito i djelotvorno korištenje fondova Unije. Potporu u okviru Programa pruža Komisija na zahtjev države članice, a ona može obuhvaćati širok raspon područja politike. Razvoj otpornih gospodarstava i otpornog društva utemeljenih na snažnim ekonomskim, socijalnim i teritorijalnim strukturama, koji državama članicama omogućuju da učinkovito apsorbiraju šokove i brzo se oporave od njih, doprinosi ekonomskoj i socijalnoj koheziji te otvara potencijal rasta. Države članice trebale bi, u skladu sa svojim pravnim okvirom, poticati primjerene doprinose i sudjelovanje javne uprave i dionika na nacionalnoj i regionalnoj razini. Važni alati za ostvarivanje takvog razvoja su provedba institucijskih i administrativnih reformi te strukturnih reformi kojima se održava rast, koje su važne za države članice, te preuzimanje odgovornosti, od strane lokalnih aktera, za provedbu strukturnih reformi od interesa za Uniju.
- (3) Djelotvorno informiranje o radnjama i aktivnostima Programa te o njihovim rezultatima na razini Unije, nacionalnoj razini i regionalnoj razini, prema potrebi, ključno je za podizanje svijesti o postignućima Programa, osiguranje vidljivosti i pružanje informacija o njegovim učincima na terenu.
- (4) S obzirom na to da bi potreba za potporom mogla premašiti sredstva Programa, dotična država članica trebala bi, prema potrebi, tijekom postupka zahtjeva za potporu razvrstati zahtjeve po prioritetima. U tom kontekstu pažnju bi trebalo posvetiti onim zahtjevima za potporu koji su povezani s Europskim semestrom i područjima politike koja se odnose na koheziju, inovacije, zapošljavanje te pametan i održivi rast. Program bi trebao nadopunjavati druge instrumente kako bi se izbjegla preklapanja.
- (5) Budući da se Programom ne pruža financiranje državama članicama, već samo tehnička potpora, njegov cilj nije zamijeniti financiranje iz nacionalnih proračuna.
- (6) Države članice sve se više koriste potporom u okviru Programa, a početna su očekivanja premašena. Na temelju njihove procijenjene vrijednosti, zahtjevi za potporu koje je Komisija primila u ciklusu za 2017. znatno su premašili raspoloživa godišnja dodijeljena sredstva. U ciklusu za 2018. procijenjena vrijednost primljenih zahtjeva bila je peterostruko veća od iznosa financijskih sredstava raspoloživih za tu godinu. Gotovo su sve države članice zatražile potporu u okviru Programa, a zahtjevi obuhvaćaju sva područja politike obuhvaćena Programom.

⁽¹⁾ SL C 237, 6.7.2018., str. 53.

⁽²⁾ SL C 247, 13.7.2018., str. 54.

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. rujna 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 9. listopada 2018.

- (7) Jačanje ekonomske i socijalne kohezije putem strukturnih reformi koje koriste Uniji i u skladu su s načelima i vrijednostima Unije ključno je za poticanje gospodarske otpornosti kao i za uspješno sudjelovanje i veću stvarnu konvergenciju u ekonomskoj i monetarnoj uniji, čime se osiguravaju dugoročna stabilnost i prosperitet Unije. To je jednako važno za države članice čija valuta nije euro u njihovoj pripremi za pridruživanje europodručju, kao i za države članice europodručja.
- (8) Stoga je primjereno u općem cilju Programa, u okviru njegova doprinosa odgovoru na ekonomske i društvene izazove, istaknuti da bi poboljšanje ekonomske i socijalne kohezije, konkurentnosti, produktivnosti, održivog rasta, stvaranja radnih mjesta, ulaganja i socijalne uključenosti također moglo doprinijeti pripremama za buduće sudjelovanje u europodručju onih država članica čija valuta nije euro.
- (9) Kako bi se ostvarili opći i specifični ciljevi te u okviru prihvatljivih radnji koje se trebaju financirati Programom, trebalo bi navesti da bi se radnjama i aktivnostima u okviru Programa također trebala moći pružiti potpora reformama koje bi državama članicama mogle pomoći u njihovoj pripremi za pridruživanje europodručju, istovremeno poštujući načelo jednakog postupanja prema svim državama članicama.
- (10) Kako bi se zadovoljila sve veća potražnja država članica za potporom te s obzirom na potrebu za potporom u provedbi strukturnih reformi od interesa za Uniju, među ostalim u državama članicama čija valuta nije euro u njihovoj pripremi za pridruživanje europodručju, financijska sredstva dodijeljena za Program trebalo bi povećati do dovoljne razine koja omogućuje Uniji pružanje potpore, koja odgovara potrebama država članica koje zatraže potporu te koja se koristi u skladu s dobrim financijskim upravljanjem. To povećanje ne bi trebalo negativno utjecati na druge prioritete kohezijske politike. Štoviše, države članice ne bi trebale biti obvezne prenijeti svoja nacionalna i regionalna dodijeljena sredstva iz europskih strukturnih i investicijskih fondova.
- (11) Kako bi se pružila kvalitetna potpora uz najmanju moguću odgodu, Komisija bi trebala moći iskoristiti dio financijske omotnice i za financiranje troškova aktivnosti kojima se pruža podrška Programu, kao što su troškovi povezani s kontrolom kvalitete, praćenjem i evaluacijom projekata na terenu. Te su aktivnosti važne za osiguravanje učinkovitosti provedbe projekta.
- (12) Uredbu (EU) 2017/825 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (13) Kako bi se omogućila brza primjena mjera predviđenih u ovoj Uredbi, ova Uredba trebala bi stupiti na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) 2017/825 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 4.

Opći cilj

Opći je cilj Programa doprinijeti institucijskim i administrativnim reformama te strukturnim reformama kojima se održava rast u državama članicama pružanjem potpore nacionalnim tijelima za mjere usmjerene na reformiranje i jačanje institucija, upravljanja, javne uprave te gospodarskog i socijalnog sektora kao odgovor na ekonomske i društvene izazove, a s ciljem poboljšanja kohezije, konkurentnosti, produktivnosti, održivog rasta, stvaranja radnih mjesta, ulaganja i socijalne uključenosti te doprinošenja stvarnoj konvergenciji u Uniji, što može poslužiti i kao priprema za sudjelovanje u europodručju, osobito u kontekstu procesa ekonomskog upravljanja, među ostalim putem pomoći za učinkovito, djelotvorno i transparentno korištenje fondova Unije.”.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2017/825 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2017. o uspostavi Programa potpore strukturnim reformama za razdoblje od 2017. do 2020. i o izmjeni uredbi (EU) br. 1303/2013 i (EU) br. 1305/2013 (SL L 129, 19.5.2017., str. 1.).

2. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 5.a

Potpora u pripremi za članstvo u europodručju

Radi ostvarivanja ciljeva utvrđenih u člancima 4. i 5. te u okviru prihvatljivih radnji iz članka 6., iz Programa se mogu financirati radnje i aktivnosti kojima se također pruža potpora reformama koje državama članicama mogu pomoći u njihovoj pripremi za pridruživanje europodručju.”

3. Članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Financijska omotnica za provedbu Programa iznosi 222 800 000 EUR prema tekućim cijenama.”;

(b) u stavku 2. dodaje se sljedeća rečenica:

„Mogu biti obuhvaćeni i troškovi za druge aktivnosti pružanja podrške, kao što su kontrola kvalitete i praćenje projekata potpore na terenu.”.

4. U članku 16. stavku 2. dodaje se sljedeća točka:

„(f) provedbi mjera potpore.”.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 23. listopada 2018.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednica
K. EDTSTADLER

UREDBA (EU) 2018/1672 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA OD**23. listopada 2018.****o kontrolama gotovine koja se unosi u Uniju ili iznosi iz Unije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1889/2005**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 33. i 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Promicanje usklađenog, održivog i uključivog razvoja unutarnjeg tržišta kao područja kojim se roba, osobe, usluge i kapital mogu slobodno i sigurno kretati jedan je od prioriteta Unije.
- (2) Ponovni dotok nezakonitih prihoda u gospodarstvo i preusmjeravanje novca za financiranje nezakonitih aktivnosti uzrokuju poremećaje i nepravedno nepovoljniji položaj građana i poduzeća koji poštuju zakone, zbog čega su prijetnja funkcioniranju unutarnjeg tržišta. Osim toga, tim se praksama potiču kriminalne i terorističke aktivnosti koje ugrožavaju sigurnost građana Unije. U skladu s time Unija poduzima djelovanje kako bi se zaštitila.
- (3) Jedan je od temelja tog djelovanja Unije bila Direktiva Vijeća 91/308/EEZ ⁽³⁾, u kojoj je utvrđen niz mjera i obveza kojih se moraju pridržavati financijske institucije, pravne osobe i određene profesije u pogledu, među ostalim, transparentnosti i vođenja evidencija, kao i odredbe o poznavanju klijenata, te je utvrđena obveza prijavljivanja sumnjivih transakcija nacionalnim financijsko-obavještajnim jedinicama (FOJ). FOJ-evi su uspostavljeni kao čvorišta za procjenu takvih transakcija, interakciju sa sličnim tijelima u drugim državama i, prema potrebi, kontakt s pravosudnim tijelima. Direktiva 91/308/EEZ od tada je izmijenjena i zamijenjena uzastopnim mjerama. Odredbe za sprečavanje pranja novca trenutačno su utvrđene u Direktivi (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾.
- (4) S obzirom na rizik da bi primjena Direktive 91/308/EEZ mogla dovesti do povećanog kretanja gotovine u nezakonite svrhe, što je moglo ugroziti financijski sustav i unutarnje tržište, ta je direktiva dopunjena Uredbom (EZ) br. 1889/2005 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾. Tom se uredbom nastoje spriječiti i otkriti slučajevi pranja novca te financiranja terorizma utvrđivanjem sustava kontrola primjenjivih na fizičke osobe koje ulaze u Uniju ili izlaze iz Unije i sa sobom nose gotovinu ili prenosive instrumente na donositelja u vrijednosti od 10 000 EUR ili više ili jednakovrijednog iznosa u drugim valutama. Izraz „ulaze u Uniju ili izlaze iz Unije” trebao bi biti definiran u odnosu na područje Unije kako je definirano člankom 355. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) kako bi se zajamčilo najšire moguće područje primjene ove Uredbe i kako nijedno područje ne bi bilo izuzeto iz njezine primjene i pružalo priliku za zaobilazne primjenjivih kontrola.
- (5) Uredbom (EZ) br. 1889/2005 unutar Zajednice primijenjeni su međunarodni standardi za suzbijanje pranja novca i financiranja terorizma koje je razvila Radna skupina za financijske mjere (FATF).

⁽¹⁾ SL C 246, 28.7.2017., str. 22.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 12. rujna 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 9. listopada 2018.

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 91/308/EEZ od 10. lipnja 1991. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca (SL L 166, 28.6.1991., str. 77.).

⁽⁴⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).

⁽⁵⁾ Uredba (EZ) br. 1889/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o kontrolama gotovine koja se unosi u Zajednicu ili iznosi iz Zajednice (SL L 309, 25.11.2005., str. 9.).

- (6) FATF, osnovan 1989. u Parizu na sastanku na vrhu skupine G-7, međuvladino je tijelo koje utvrđuje standarde i promiče djelotvornu provedbu pravnih, regulatornih i operativnih mjera za borbu protiv pranja novca, financiranja terorizma i drugih s time povezanih prijetnji integritetu međunarodnog financijskog sustava. U FATF-u sudjeluju članovi iz nekoliko država članica ili njihovi predstavnici u okviru regionalnih tijela. Komisija predstavlja Uniju u radnoj skupini za financijske mjere, a Unija se obvezala na djelotvornu provedbu preporuka FATF-a. Na razini skupine, u preporuci 32. o dostavljačima gotovine određeno je da bi trebalo uspostaviti mjere za odgovarajuće kontrole prekograničnog kretanja gotovine.
- (7) U Direktivi (EU) 2015/849 utvrđen je i opisan niz kriminalnih aktivnosti kojima se ostvaruju prihodi koji bi mogli biti povezani s pranjem novca ili se upotrebljavati za financiranje terorizma. Prihodi od tih kriminalnih aktivnosti često se radi pranja novca ili financiranja terorizma prenose preko vanjske granice Unije. U ovoj bi Uredbi to trebalo uzeti u obzir i utvrditi sustav pravila kojima se, pored doprinosa sprečavanju pranja novca, posebice predikatnih kaznenih djela kao što su ona povezana s porezom, kako su definirana nacionalnim pravom, i financiranja terorizma kao takvih, omogućuju sprečavanje, otkrivanje i istraga kriminalnih aktivnosti definiranih u Direktivi (EU) 2015/849.
- (8) Postignut je napredak vezano za uvid u mehanizme koji se upotrebljavaju za prijenos nezakonito stečene vrijednosti preko granica. Kao rezultat toga, ažurirane su preporuke radne skupine za financijske mjere, u Direktivu (EU) 2015/849 uvedene su izmjene pravnog okvira Unije te su razvijene nove najbolje prakse. S obzirom na taj razvoj događaja i na temelju evaluacije postojećeg zakonodavstva Unije, potrebno je izmijeniti Uredbu (EZ) br. 1889/2005. Međutim, s obzirom na opširnost izmjena koje bi bile nužne, Uredbu (EZ) br. 1889/2005 trebalo bi staviti izvan snage i zamijeniti novom uredbom.
- (9) Ova Uredba nema utjecaj na mogućnost država članica da u skladu sa svojim nacionalnim pravom osiguraju dodatne nacionalne kontrole kretanja gotovine unutar Unije, pod uvjetom da su te kontrole u skladu s temeljnim slobodama Unije, a posebno s člancima 63. i 65. UFEU-a.
- (10) Niz pravila na razini Unije kojima bi se omogućile usporedive kontrole gotovine unutar Unije u velikoj bi mjeri olakšao napore koji se ulažu u sprečavanje pranja novca i financiranje terorizma.
- (11) Ova se Uredba ne odnosi na mjere koje Unija ili države članice poduzimaju na temelju članka 66. UFEU-a, a kojima se ograničava kretanje kapitala koje uzrokuje ili prijeti uzrokovanju ozbiljnih poteškoća u djelovanju ekonomske i monetarne unije, ili na temelju članaka 143. i 144. UFEU-a kao posljedicu nepredviđene krize platne bilance.
- (12) S obzirom na njihovu prisutnost na vanjskim granicama Unije, njihovu stručnost u provedbi kontrola nad putnicima i teretom koji prelazi vanjsku granicu te iskustvo stečeno primjenom Uredbe (EZ) br. 1889/2005 carinska tijela trebala bi za potrebe ove Uredbe nastaviti djelovati kao nadležna tijela. Države članice istodobno bi trebale i dalje moći imenovati druga nacionalna tijela prisutna na vanjskim granicama koja će djelovati kao nadležna tijela. Države članice trebale bi nastaviti pružati adekvatno osposobljavanje za osoblje carinskih tijela i drugih nacionalnih tijela za provođenje tih kontrola, uključujući u pogledu pranja gotovog novca.
- (13) Jedan je od glavnih koncepata koji se upotrebljavaju u ovoj Uredbi koncept „gotovine”, koji bi trebalo definirati tako da se njime obuhvate četiri kategorije: gotov novac, prenosivi instrumenti na donositelja, roba koja se upotrebljava kao izrazito likvidna pričuva vrijednosti i određene vrste kartica s unaprijed uplaćenim sredstvima. Određeni prenosivi instrumenti na donositelja, roba koja se upotrebljava kao izrazito likvidna pričuva vrijednosti i kartice s unaprijed uplaćenim sredstvima koje nisu povezane ni s jednim bankovnim računom i na kojima se može pohraniti novčani iznos koji je teško otkriti vjerojatno će se s obzirom na svoje značajke upotrebljavati umjesto gotovog novca kao anonimni oblik prijenosa vrijednosti preko vanjskih granica na način kojem nije moguće ući u trag s pomoću uobičajenog sustava nadzora koji provode tijela javne vlasti. Ovom bi se Uredbom stoga trebali utvrditi osnovni elementi definicije „gotovine” te bi istodobno trebalo omogućiti Komisiji da mijenja elemente ove Uredbe koji nisu ključni kao odgovor na nastojanja kriminalaca i njihovih suradnika da izbjegavaju mjere kontrole koje se odnose na samo jednu vrstu izrazito likvidne pričuve vrijednosti prenošenjem drugih vrsta preko vanjskih granica. Otkriju li se dokazi značajne razine takvog ponašanja, nužno je brzo primijeniti mjere za rješavanje te situacije. Unatoč visokoj razini rizika koju predstavljaju virtualne valute, kao što je navedeno u Izvješću Komisije od 26. lipnja 2017. o procjeni rizika od pranja novca i financiranja terorizma koji utječu na unutarnje tržište i odnose se na prekogranične aktivnosti, carinska tijela nemaju nadležnost da bi ih nadzirale.

- (14) Prenosivi instrumenti na donositelja omogućuju fizičkom imatelju da zatraži da mu se isplati financijski iznos, a da pritom ne bude evidentiran niti naveden imenom. Ti se instrumenti mogu jednostavno upotrebljavati za prijenos znatnih iznosa vrijednosti i izrazito su slični gotovom novcu u smislu likvidnosti, anonimnosti te rizika od zlouporabe.
- (15) Roba koja se upotrebljava kao izrazito likvidna pričuva vrijednosti roba je s velikim omjerom između njezine vrijednosti i njezina volumena za koju postoji lako dostupno međunarodno tržište, čime se omogućuje njezina zamjena za gotov novac uz niske troškove transakcije. Takva se roba obično podnosi na standardiziran način kojim se omogućuje brza provjera njezine vrijednosti.
- (16) Kartice s unaprijed uplaćenim sredstvima jesu kartice bez osobnih podataka koje služe za pohranu monetarne vrijednosti ili sredstava ili pružanje pristupa njima i mogu se upotrebljavati za platne transakcije, stjecanje robe ili usluga ili zamijeniti za gotov novac. Nisu povezane ni s jednim bankovnim računom. Kartice s unaprijed uplaćenim sredstvima obuhvaćaju anonimne kartice s unaprijed uplaćenim sredstvima kako su navedene u Direktivi (EU) 2015/849. Često se upotrebljavaju za niz zakonitih svrha, a jasno je i da su neki od tih instrumenata u društvenom interesu. Takve kartice s unaprijed uplaćenim sredstvima lako su prenosive i mogu se upotrebljavati za prijenos znatne vrijednosti preko vanjskih granica. Stoga je nužno uključiti kartice s unaprijed uplaćenim sredstvima u definiciju gotovine, osobito ako se mogu kupiti bez postupka dubinske analize stranke. Time će se omogućiti proširenje kontrola na određene vrste kartica s unaprijed uplaćenim sredstvima, uzimajući u obzir dostupnu tehnologiju, ako to dokazi opravdavaju, pod uvjetom da se takve kontrole proširuju uzimajući u obzir proporcionalnost i provedivost u praksi.
- (17) Radi sprečavanja pranja novca i financiranja terorizma trebalo bi uvesti obvezu prijavljivanja gotovine za fizičke osobe koje ulaze u Uniju ili izlaze iz Unije. Kako se ne bi neopravdano ograničila sloboda kretanja ili građanima i tijelima nametnulo preveliko opterećenje u obliku administrativnih formalnosti, ta bi obveza trebala podlijegati pragu od 10 000 EUR. Ta bi se obveza trebala primjenjivati na nositelje koji taj iznos nose uz sebe, u svojoj prtljazi ili u prijevoznom sredstvu u kojem namjeravaju prijeći vanjske granice. Od tih osoba trebalo bi zahtijevati da nadležnim tijelima stave gotovinu na raspolaganje za kontrolu i da je prema potrebi pokažu tim tijelima. Definiciju „nositelja” trebalo bi shvatiti tako da isključuje one nositelje koji se bave profesionalnim prijevozom robe ili ljudi.
- (18) U pogledu kretanja gotovine bez pratnje, primjerice gotovine koja se unosi u Uniju ili iznosi iz Unije u poštanskim paketima, kurirskim pošiljkama, prtljazi bez pratnje ili kao teret u kontejnerima, nadležna tijela trebala bi imati ovlast da od pošiljatelja, primatelja ili njihova zastupnika zahtijevaju podnošenje prijave u smislu objavljivanja, sustavno ili za svaki pojedinačni slučaj, u skladu s nacionalnim postupcima. Takvim bi objavljivanjem trebao biti obuhvaćen niz elemenata koji nisu obuhvaćeni uobičajenom dokumentacijom koja se podnosi carini, kao što su otpremni dokumenti i carinske deklaracije. Takvi su elementi geografsko podrijetlo, odredište, ekonomsko podrijetlo i namjena. Obveza objavljivanja gotovine bez pratnje trebala bi biti podložna identičnom pragu kao gotovina koju sa sobom nose nositelji.
- (19) Za postizanje ciljeva ove Uredbe trebalo bi evidentirati brojne standardizirane podatke o kretanju gotovine kao što su osobni podaci podnositelja prijave, vlasnika ili primatelja, ekonomsko podrijetlo i namjena gotovine. Osobito je potrebno da podnositelj prijave, vlasnik ili primatelj, daju svoje osobne podatke kako su sadržani u njihovim osobnim dokumentima, kako bi se rizik od pogrešaka u vezi s njihovim identitetom i kašnjenja povezanih s mogućom potrebom za naknadnim provjerama sveo na najmanju moguću mjeru.
- (20) U pogledu obveze prijavljivanja gotovine u pratnji i obveze objavljivanja gotovine bez pratnje, nadležna bi tijela trebala biti ovlaštena za provedbu svih potrebnih kontrola nad osobama, njihovom prtljagom, prijevoznim sredstvima kojima prelaze vanjsku granicu i svim pošiljkama ili spremnicima koji bez pratnje prelaze tu granicu i mogu sadržavati gotovinu, ili prijevoznim sredstvima u kojima se nalaze. U slučaju neispunjavanja te obveze nadležna tijela trebala bi sastaviti prijavu po službenoj dužnosti za daljnju dostavu relevantnih informacija drugim tijelima.
- (21) Kako bi se osiguralo da ih nadležna tijela provode na jednak način, kontrole bi se primarno trebale temeljiti na analizi rizika s ciljem utvrđivanja i evaluacije rizika i razvijanja potrebnih protumjera.

- (22) Uspostava zajedničkog okvira upravljanja rizikom ne bi smjela spriječiti nadležna tijela da provode nasumične provjere ili spontane kontrole kad god to smatraju potrebnim.
- (23) Ako otkriju iznose gotovine niže od praga, ali postoje naznake da bi ta gotovina mogla biti povezana s kriminalnom aktivnošću kako je obuhvaćena ovom Uredbom, nadležna tijela trebala bi moći, u slučaju gotovine u pratnji, evidentirati informacije o nositelju, vlasniku i, ako je to dostupno, predviđenom primatelju gotovine, uključujući puno ime, kontaktne podatke, pojedinosti o vrsti i iznosu ili vrijednosti gotovine, njezinom ekonomskom podrijetlu i namjeni.
- (24) U slučaju gotovine bez pratnje, nadležna tijela trebala bi moći evidentirati informacije o podnositelju prijave, vlasniku, pošiljatelju, kao i primatelju ili predviđenom primatelju gotovine, uključujući puno ime, kontaktne podatke, pojedinosti o vrsti i iznosu ili vrijednosti gotovine, njezinom ekonomskom podrijetlu i namjeni.
- (25) Te bi se informacije trebale proslijediti FOJ-u dotične države članice, koja bi trebala osigurati da taj FOJ sve relevantne informacije proslijedi spontano ili na zahtjev FOJ-evima drugih država članica. Te su jedinice zamišljene kao čvorišta u borbi protiv pranja novca i financiranja terorizma koja primaju i obrađuju informacije iz različitih izvora kao što su financijske institucije te analiziraju te informacije kako bi se utvrdilo postoji li temelj za nastavak istrage koji možda nisu uočila nadležna tijela koja prikupljaju prijave i izvršavaju kontrole u skladu s ovom Uredbom. Kako bi se zajamčio učinkovit protok informacija, FOJ-evi bi trebali biti povezani s carinskim informacijskim sustavom („CIS”) uspostavljenim Uredbom Vijeća (EZ) br. 515/97 ⁽¹⁾, a podaci koje nadležna tijela i FOJ-evi proizvode ili razmjenjuju trebali bi biti usklađeni i usporedivi.
- (26) Za uspješno praćenje ove Uredbe važno je imati djelotvornu razmjenu informacija među nadležnim tijelima, uključujući FOJ-eve unutar pravnog okvira kojim su obuhvaćeni ti subjekti, te je potrebno ojačati suradnju između FOJ-eva unutar Unije. Stoga bi Komisija trebala do 1. lipnja 2019. procijeniti mogućnost uspostave zajedničkog mehanizma za borbu protiv pranja novca i financiranja terorizma.
- (27) Otkrivanje iznosa gotovine manjeg od praga u situacijama kad postoje naznake kriminalne aktivnosti iznimno je relevantno u ovom kontekstu. Zbog toga bi trebalo biti moguće razmjenjivati i informacije o iznosima nižima od praga s nadležnim tijelima u drugim državama članicama ako postoje naznake kriminalne aktivnosti.
- (28) Budući da se kretanja gotovine koja podliježu kontrolama na temelju ove Uredbe odvijaju na vanjskim granicama te s obzirom na to koliko je poduzimanje mjera složeno nakon što gotovina napusti točku ulaska ili izlaska i koliki je s time povezan rizik ako se tek malen dio te gotovine upotrijebi u nezakonite svrhe, nadležna tijela trebala bi moći privremeno zadržati gotovinu u određenim okolnostima, podložno provjerama i ravnoteži: kao prvo, ako nije ispunjena obveza prijavljivanja ili objavljivanja gotovine i, kao drugo, ako postoje naznake kriminalne aktivnosti, neovisno o iznosu gotovine te o tome je li gotovina u pratnji ili bez pratnje. Zbog naravi tog privremenog zadržavanja te utjecaja koji to može imati na slobodu kretanja i pravo na vlasništvo, razdoblje zadržavanja trebalo bi se ograničiti na apsolutno najkraće vrijeme potrebno nadležnim tijelima za utvrđivanje postoji li temelj za daljnje djelovanje, kao što su istrage ili zapljena gotovine temeljena na drugim pravnim instrumentima. Uz odluku o privremenom zadržavanju gotovine u skladu s ovom Uredbom, trebalo bi izdati i obrazloženje te na odgovarajući način opisati specifične čimbenike zbog kojih je ta mjera primijenjena. Trebalo bi moći produljiti razdoblje privremenog zadržavanja gotovine u posebnim i propisno ocijenjenim slučajevima, primjerice ako nadležna tijela naiđu na poteškoće pri dobivanju informacija o potencijalnim kriminalnim aktivnostima, među ostalim, ako je potrebno komunicirati s trećom zemljom, ako se dokumenti trebaju prevesti ili ako je u slučaju gotovine bez pratnje teško utvrditi pošiljatelja ili primatelja, te kontaktirati s njime. Ako se do isteka razdoblja zadržavanja ne donese odluka o daljnjem djelovanju ili ako nadležno tijelo odluči da ne postoji temelj za daljnje zadržavanje gotovine, trebalo bi je odmah u skladu s okolnostima staviti na raspolaganje osobi čija je gotovina privremeno zadržana, nositelju ili vlasniku.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 515/97 od 13. ožujka 1997. o uzajamnoj pomoći upravnih tijela država članica i o suradnji potonjih s Komisijom radi osiguravanja pravilne primjene propisa o carinskim i poljoprivrednim pitanjima (SL L 82, 22.3.1997., str. 1.).

- (29) Kako bi se podigla svijest o ovoj Uredbi, države članice trebale bi u suradnji s Komisijom pripremiti odgovarajuće materijale u vezi s obvezom prijavljivanja ili objavljivanja gotovine.
- (30) Nužno je da nadležna tijela koja prikupljaju informacije u skladu s ovom Uredbom pravodobno dostave te informacije nacionalnom FOJ-u kako bi on mogao dodatno analizirati i usporediti te informacije s drugim podacima kako je propisano Direktivom (EU) 2015/849.
- (31) Za potrebe ove Uredbe, ako nadležna tijela evidentiraju neprijavlivanje ili neobjavlivanje gotovine, ili ako postoje naznake kriminalne aktivnosti, ona bi trebala pravodobno odgovarajućim kanalima razmijeniti te informacije s nadležnim tijelima drugih država članica. Ta bi razmjena podataka bila proporcionalna s obzirom na to da bi osobe koje su prekršile obvezu prijavljivanja ili objavljivanja gotovine uhvaćene u jednoj državi članici za ulazak ili izlazak vjerojatno odabrale drugu državu članicu u kojoj nadležna tijela ne bi bila upoznata s njihovim prethodnim kršenjima. Ta bi razmjena informacija trebala biti obvezna kako bi se osigurala usklađena primjena ove Uredbe u svim državama članicama. Ako postoje naznake da je gotovina povezana s nezakonitom aktivnošću koja bi mogla negativno utjecati na financijske interese Unije, te bi informacije trebalo također dostaviti Komisiji i Uredu europskog javnog tužitelja koji su Uredbom Vijeća (EU) 2017/1939 ⁽¹⁾ osnovale države članice koje sudjeluju u pojačanoj suradnji na temelju te Uredbe te Europolu osnovanom Uredbom (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾. Kako bi se uspješnije ispunili ciljevi iz ove Uredbe koji se odnose na sprečavanje i odvraćanje od izbjegavanja obveze prijavljivanja ili objavljivanja gotovine, trebala bi biti obvezna i razmjena anonimiziranih informacija o riziku te rezultata analize rizika među državama članicama te s Komisijom, u skladu sa standardima utvrđenima u provedbenim aktima koji se donose na temelju ove Uredbe.
- (32) Trebalo bi moći omogućiti razmjenu informacija između nadležnog tijela države članice ili Komisije i tijela treće zemlje pod uvjetom da postoje odgovarajuće zaštitne mjere. Takva bi razmjena trebala biti dopuštena samo pod uvjetom da se poštuju relevantne nacionalne i Unijine odredbe o temeljnim pravima i prijenosu osobnih podataka, uz odobrenje tijela koja su prvotno prikupila informacije. Komisija bi trebala biti obaviještena o svakom činu razmjene informacija s trećim zemljama provedene na temelju ove Uredbe i o tome bi trebala izvijestiti Europski parlament i Vijeće.
- (33) S obzirom na narav informacija koje se prikupljaju i na legitimna očekivanja nositelja i podnositelja prijave da će se njihovi osobni podaci te informacije o vrijednosti gotovine koju su unijeli u Uniju ili iznijeli iz Unije smatrati povjerljivima, nadležna tijela trebala bi odgovarajućim zaštitnim mjerama osigurati da agenti kojima je potreban pristup tim informacijama poštuju načelo profesionalne tajne i na odgovarajući način zaštititi takve informacije od neovlaštenog pristupa, upotrebe ili objave. Osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom ili nacionalnim pravom, posebno u kontekstu pravnih postupaka, takve se informacije ne bi smjele otkrivati bez dopuštenja tijela koje ih je prikupilo.

Obrada podataka na temelju ove Uredbe može obuhvaćati i osobne podatke te bi se trebala izvršavati u skladu s pravom Unije. Države članice i Komisija trebale bi obrađivati osobne podatke samo na način koji je usklađen sa svrhama ove Uredbe. Svako prikupljanje, otkrivanje, prijenos, objava i druga obrada osobnih podataka obuhvaćeni područjem primjene ove Uredbe trebali bi podlijegati zahtjevima uredbi (EZ) br. 45/2001 ⁽³⁾ i (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾ Europskog parlamenta i Vijeća. Obrada osobnih podataka za potrebe ove Uredbe trebala bi poštovati temeljno pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života priznato člankom 8. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda Vijeća Europe te pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života i pravo na zaštitu osobnih podataka, kako su priznata člankom 7. odnosno člankom 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”).

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”) (SL L 283, 31.10.2017., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o Agenciji Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) te zamjeni i stavljanju izvan snage odluka Vijeća 2009/371/PUP, 2009/934/PUP, 2009/935/PUP, 2009/936/PUP i 2009/968/PUP (SL L 135, 24.5.2016., str. 53.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

- (34) Za potrebe analize koju provode FOJ-evi te kako bi se omogućilo tijelima u drugim državama članicama da kontroliraju i izvršavaju obvezu prijavljivanja gotovine, posebno u pogledu osoba koje su prethodno prekršile tu obvezu, nužno je da se podaci iz prijave podnesenih na temelju ove Uredbe pohranjuju na dostatno dugo razdoblje. Kako bi FOJ-evi djelotvorno provodili svoje analize, a nadležna tijela kontrolirala i djelotvorno izvršavala obvezu prijavljivanja ili objavljivanja gotovine, razdoblje zadržavanja podataka sadržanih u prijavama podnesenim na temelju ove Uredbe ne bi smjelo trajati duže od pet godina uz moguće daljnje produljenje, nakon što je provedena temeljita procjena potrebe i proporcionalnosti takvog daljnjeg zadržavanja podataka, koje ne bi smjelo biti duže od dodatne tri godine.
- (35) Radi poticanja usklađenosti i sprečavanja izbjegavanja obveza države članice trebale bi uvesti sankcije za nepoštovanje obveza prijavljivanja ili objavljivanja gotovine. Te bi se sankcije trebale primjenjivati samo u slučaju neispunjenja obveze prijavljivanja ili objavljivanja gotovine na temelju ove Uredbe i njima se ne bi smjela uzeti u obzir potencijalna kriminalna aktivnost povezana s gotovinom, koja može biti predmetom daljnje istrage i mjera koje nisu obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe. Te bi sankcije trebale biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće te ne bi smjele prelaziti ono što je potrebno za poticanje na poštovanje pravila. Sankcije koje uvedu države članice trebale bi imati istovjetan učinak odvratanja od kršenja ove Uredbe u cijeloj Uniji.
- (36) Iako se većina država članica na dobrovoljnoj osnovi već koristi usklađenim obrascem prijave, obrascem EU-a za prijavu gotovine, kako bi se osiguralo da nadležna tijela ujednačeno primjenjuju kontrole i učinkovito obrađuju, prenose i analiziraju prijave, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje predložaka obrazaca za prijavu i za objavljivanje, utvrđivanje kriterija za zajednički okvir upravljanja rizikom, uspostavu tehničkih pravila za razmjenu informacija te predložka obrasca koji će se upotrebljavati za dostavu informacija, kao i za utvrđivanje pravila i formata za dostavu statističkih informacija Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.
- (37) Kako bi se popravila trenutačna situacija u kojoj je pristup statističkim informacijama ograničen i nisu dostupni svi pokazatelji o opsegu gotovine koju kriminalci krijumčare preko vanjskih granica Unije, potrebno je kroz razmjenu informacija među nadležnim tijelima i s Komisijom uvesti djelotvorniju suradnju. Kako bi se zajamčilo da je ta razmjena informacija djelotvorna i učinkovita, Komisija bi trebala preispitati ispunjava li sustav svoju svrhu te postoje li prepreke za pravodobnu i izravnu razmjenu informacija. Nadalje, Komisija bi statističke informacije trebala objavljivati na svojim internetskim stranicama.
- (38) Kako bi se mogle brzo uzeti u obzir buduće izmjene međunarodnih standarda, poput standarda koje utvrđuje FATF, ili kako bi se riješilo pitanje zaobilaženja ove Uredbe s pomoću robe koja se upotrebljava kao izrazito likvidna pričuva vrijednosti ili kartica s unaprijed uplaćenim sredstvima, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s izmjenama Priloga I. ovoj Uredbi. Posebno je važno da Komisija tijekom pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽²⁾. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (39) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog transnacionalnih razmjera pranja novca i financiranja terorizma, posebnosti unutarnjeg tržišta te temeljnih sloboda, koje je moguće potpuno ostvariti samo ako se osigura da se na temelju nacionalnog zakonodavstva s gotovinom koja se prenosi preko vanjske granice Unije ne postupa na nerazmjerno različite načine, oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

⁽²⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

- (40) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i uvažavaju načela priznata u članku 6. UEU-a i preuzeta u Povelji, a posebno u njezinoj glavi II.
- (41) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 28. stavkom 2. Uredbe (EZ) br. 45/2001,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom predviđa sustav kontrola u pogledu gotovine koja se unosi u Uniju ili iznosi iz Unije radi dopune pravnog okvira za sprečavanje pranja novca i financiranja terorizma utvrđen u Direktivi (EU) 2015/849.

Članak 2.

Definicije

1. Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:
- (a) „gotovina” znači:
- i. gotov novac;
 - ii. prenosivi instrumenti na donositelja;
 - iii. roba koja se upotrebljava kao izrazito likvidna pričuva vrijednosti;
 - iv. kartice s unaprijed uplaćenim sredstvima;
- (b) „koji se unosi u Uniju ili iznosi iz Unije” ili „koji ulazi u Uniju ili izlazi iz Unije” znači koji s područja izvan područja obuhvaćenog člankom 355. UFEU-a dolazi na područje obuhvaćeno tim člankom ili koji odlazi s područja obuhvaćenog tim člankom;
- (c) „gotov novac” znači novčanice i kovanice koje su u optjecaju kao sredstvo plaćanja ili su bile u optjecaju kao sredstvo plaćanja, a i dalje ih je moguće preko financijskih institucija ili središnjih banaka zamijeniti za novčanice i kovanice koje jesu u optjecaju kao sredstvo plaćanja;
- (d) „prenosivi instrumenti na donositelja” znači instrumenti koji nisu gotov novac, na temelju kojih njihovi imatelji mogu po predočanju tih instrumenata zatražiti da im se isplati financijski iznos, a da pritom ne moraju dokazivati svoj identitet ni svoje pravo na taj iznos. Ti su instrumenti:
- i. putnički čekovi; i
 - ii. čekovi, zadužnice ili novčani nalozi koji ili glase na donositelja, ili su potpisani, ali na njima nije navedeno ime primatelja, ili su indosirani bez ograničenja, ili su izdani na fiktivnog primatelja ili su sastavljeni u nekom drugom obliku koji omogućuje prijenos prava vlasništva na tom instrumentu pri isporuci;
- (e) „roba koja se upotrebljava kao izrazito likvidna pričuva vrijednosti” znači roba, kako je navedena u Prilogu I. točki 1., s velikim omjerom između njezine vrijednosti i njezina volumena koju je moguće jednostavno zamijeniti za gotov novac na dostupnim tržištima uz niske troškove transakcije;
- (f) „kartica s unaprijed uplaćenim sredstvima” znači kartica bez osobnih podataka, kako je navedena u Prilogu I. točki 2., koja služi za pohranu monetarne vrijednosti ili sredstava ili za pružanje pristupa njima i može se upotrebljavati za platne transakcije, stjecanje robe ili usluga ili zamijeniti za gotov novac te koja nije povezana ni s jednim bankovnim računom;
- (g) „nadležna tijela” znači carinska tijela država članica, i bilo koja druga tijela koja su države članice ovlastile za primjenu ove Uredbe;
- (h) „nositelj” znači fizička osoba koja ulazi u Uniju ili izlazi iz nje i uz sebe, u svojoj prtljazi ili u prijevoznom sredstvu nosi gotovinu;
- (i) „gotovina bez pratnje” znači gotovina koja je dio pošiljke bez nositelja;
- (j) „kriminalna aktivnost” znači sve aktivnosti navedene u članku 3. točki 4. Direktive (EU) 2015/849;
- (k) „financijsko-obavještajna jedinica (FO)” znači subjekt uspostavljen u državi članici za potrebe provedbe članka 32. Direktive (EU) 2015/849.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 15. ove Uredbe radi izmjene Priloga I. ovoj Uredbi kako bi se uzeli u obzir novi trendovi u pranju novca, kako je definirano u članku 1. stavcima 3. i 4. Direktive (EU) 2015/849, ili financiranju terorizma, kako je definirano u članku 1. stavku 5. te direktive ili uzele u obzir najbolje prakse u sprečavanju pranja novca ili financiranja terorizma ili kako bi se spriječilo da kriminalci upotrebljavaju robu koja se upotrebljava kao izrazito likvidna pričuva vrijednosti i kartice s unaprijed uplaćenim sredstvima za izbjegavanje obveza utvrđenih u člancima 3. i 4. ove Uredbe.

Članak 3.

Obveza prijavljivanja gotovine u pratnji

1. Nositelji koji nose gotovinu u vrijednosti od 10 000 EUR ili više dužni su taj iznos prijaviti nadležnim tijelima države članice preko koje ulaze u Uniju ili izlaze iz Unije i staviti im ga na raspolaganje radi kontrole. Obveza prijavljivanja gotovine ne smatra se ispunjenom ako su dane informacije netočne ili nepotpune ili ako se gotovina ne stavi na raspolaganje za kontrolu.

2. Prijava iz stavka 1. sadržava pojedinosti o sljedećem:

- (a) nositelju, uključujući puno ime, kontaktne podatke, uključujući adresu, datum i mjesto rođenja, državljanstvo te broj osobne isprave;
- (b) vlasniku gotovine, uključujući puno ime, kontaktne podatke, uključujući adresu, datum i mjesto rođenja, državljanstvo te broj osobne isprave ako je vlasnik fizička osoba, odnosno puni naziv, kontaktne podatke, uključujući adresu, registracijski broj ili identifikacijski broj za PDV ako je vlasnik pravna osoba;
- (c) kad je primjenjivo, predviđenom primatelju gotovine, uključujući puno ime, kontaktne podatke, uključujući adresu, datum i mjesto rođenja, državljanstvo te broj osobne isprave ako je predviđeni primatelj fizička osoba, odnosno puni naziv, kontaktne podatke, uključujući adresu, registracijski broj ili identifikacijski broj za PDV ako je predviđeni primatelj pravna osoba;
- (d) vrsti i iznosu ili vrijednosti gotovine;
- (e) ekonomskom podrijetlu gotovine;
- (f) namjeni gotovine;
- (g) smjeru putovanja; i
- (h) prijevoznom sredstvu.

3. Pojedinosti iz stavka 2. ovog članka navode se u pisanom obliku ili elektronički putem obrasca za prijavu iz članka 16. stavka 1. točke (a). Ovjerena kopija prijave dostavlja se podnositelju prijave na njegov zahtjev.

Članak 4.

Obveza objavljivanja gotovine bez pratnje

1. Ako se gotovina bez pratnje u vrijednosti od 10 000 EUR ili više unosi u Uniju ili iznosi iz Unije, nadležna tijela države članice preko koje se ta gotovina unosi ili iznosi iz Unije mogu od pošiljatelja ili primatelja gotovine ili njihova zastupnika, ovisno o slučaju, zahtijevati da podnesu prijavu u smislu objavljivanja unutar roka od 30 dana. Nadležna tijela mogu zadržati gotovinu sve dok pošiljatelj, primatelj ili njihov predstavnik ne podnese prijavu u smislu objavljivanja. Obveza objavljivanja gotovine bez pratnje ne smatra se ispunjenom ako prijava nije podnesena prije isteka roka, ako su dane informacije netočne ili nepotpune ili ako se gotovina ne stavi na raspolaganje radi kontrole.

2. Prijava u smislu objavljivanja sadržava pojedinosti o sljedećem:

- (a) podnositelju prijave, uključujući puno ime, kontaktne podatke, uključujući adresu, datum i mjesto rođenja, državljanstvo te broj osobne isprave;
- (b) vlasniku gotovine, što uključuje puno ime, kontaktne podatke, uključujući adresu, datum i mjesto rođenja, državljanstvo te broj osobne isprave ako je vlasnik fizička osoba, odnosno puni naziv, kontaktne podatke, uključujući adresu, registracijski broj ili identifikacijski broj za PDV ako je vlasnik pravna osoba;

- (c) pošiljatelju gotovine, što uključuje puno ime, kontaktne podatke, uključujući adresu, datum i mjesto rođenja, državljanstvo te broj osobne isprave ako je pošiljatelj gotovine fizička osoba, odnosno puni naziv, kontaktne podatke, uključujući adresu, registracijski broj ili identifikacijski broj za PDV ako je pošiljatelj gotovine pravna osoba;
- (d) primatelju ili predviđenom primatelju gotovine, što uključuje puno ime, kontaktne podatke, uključujući adresu, datum i mjesto rođenja, državljanstvo te broj osobne isprave ako je primatelj ili predviđeni primatelj gotovine fizička osoba, odnosno puni naziv, kontaktne podatke, uključujući adresu, registracijski broj ili identifikacijski broj za PDV ako je primatelj ili predviđeni primatelj gotovine pravna osoba;
- (e) vrsti i iznosu ili vrijednosti gotovine;
- (f) ekonomskom podrijetlu gotovine; i
- (g) namjeni gotovine.

3. Pojediniosti iz stavka 2. ovog članka navode se u pisanom obliku ili elektronički putem obrasca za objavljivanje iz članka 16. stavka 1. točke (a). Ovjereni kopija prijave u smislu objavljivanja dostavlja se podnositelju prijave na njegov zahtjev.

Članak 5.

Ovlasti nadležnih tijela

1. Radi provjere usklađenosti s obvezom prijavljivanja gotovine u pratnji utvrđenom u članku 3. nadležna su tijela ovlaštena za provedbu, u skladu s uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu, kontrola fizičkih osoba, njihove prtljage i prijevoznih sredstava.
2. Za potrebe provedbe obveze objavljivanja gotovine bez pratnje utvrđene u članku 4. nadležna su tijela ovlaštena za provedbu, u skladu s uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu, kontrola svih pošiljaka, spremnika ili prijevoznih sredstava u kojima se može nalaziti gotovina bez pratnje.
3. Ako obveza prijavljivanja gotovine u pratnji u skladu s člankom 3. ili obveza objavljivanja gotovine bez pratnje u skladu s člankom 4. nije ispunjena, nadležna tijela u pisanom obliku ili elektronički sastavljaju prijavu po službenoj dužnosti koja, u mjeri u kojoj je to moguće, sadržava pojediniosti navedene u članku 3. stavku 2. odnosno članku 4. stavku 2.
4. Kontrole se prvenstveno temelje na analizi rizika u svrhu utvrđivanja i evaluacije rizika te razvoja potrebnih protumjera i provode se unutar zajedničkog okvira upravljanja rizikom u skladu s kriterijima iz članka 16. stavka 1. točke (b), kojim bi trebalo uzeti u obzir i procjene rizika koje su Komisija i FOJ-evi uspostavili u skladu s Direktivom (EU) 2015/849.
5. Za potrebe članka 6., nadležna tijela izvršavaju i ovlasti koje su im dodijeljene na temelju ovog članka.

Članak 6.

Iznosi niži od praga za koje se sumnja da su povezani s kriminalnom aktivnošću

1. Ako nadležna tijela otkriju nositelja s iznosom gotovine koji je niži od praga iz članka 3. i da postoje naznake da je ta gotovina povezana s kriminalnom aktivnošću, ta tijela evidentiraju te informacije i pojediniosti navedene u članku 3. stavku 2.
2. Ako nadležna tijela utvrde da se gotovina bez pratnje ispod praga iz članka 4. unosi u Uniju ili iznosi iz Unije i da postoje naznake da je ta gotovina povezana s kriminalnom aktivnošću, ta tijela evidentiraju te informacije i pojediniosti navedene u članku 4. stavku 2.

Članak 7.

Privremeno zadržavanje gotovine od strane nadležnih tijela

1. Nadležna tijela mogu privremeno zadržati gotovinu na temelju administrativne odluke u skladu s uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu ako:
 - (a) nije ispunjena obveza prijavljivanja gotovine u pratnji iz članka 3. ili obveza objavljivanja gotovine bez pratnje iz članka 4.; ili
 - (b) postoje naznake da je gotovina, neovisno o iznosu, povezana s kriminalnom aktivnošću.

2. Administrativna odluka iz stavka 1. podliježe djelotvornom pravnom lijeku u skladu s postupcima predviđenima nacionalnim pravom. Nadležna tijela dostavljaju obrazloženje administrativne odluke:

- (a) osobi koja mora podnijeti prijavu u skladu s člankom 3. ili podnijeti prijavu u smislu objavljivanja u skladu s člankom 4.; ili
- (b) osobi koja mora dostaviti informacije u skladu s člankom 6. stavcima 1. ili 2.

3. Razdoblje privremenog zadržavanja mora biti strogo ograničeno nacionalnim pravom na vrijeme koje je nadležnim tijelima potrebno za utvrđivanje opravdanosti daljnjeg zadržavanja s obzirom na okolnosti. Razdoblje privremenog zadržavanja ne smije biti duže od 30 dana. Nakon što nadležna tijela provedu temeljite procjene nužnosti i proporcionalnosti dodatnog privremenog zadržavanja, ona mogu odlučiti produžiti razdoblje privremenog zadržavanja na najviše 90 dana.

Ako se u pogledu daljnjeg zadržavanja gotovine u tom vremenskom razdoblju ne utvrdi ništa ili ako se utvrdi da u tom slučaju s obzirom na okolnosti nije opravdano dalje zadržati gotovinu, ona se odmah stavlja na raspolaganje:

- (a) osobi čija je gotovina privremeno zadržana u situacijama iz članka 3. ili 4.; ili
- (b) osobi čija je gotovina privremeno zadržana u situacijama iz članka 6. stavka 1. ili 2.

Članak 8.

Informativne kampanje

Države članice osiguravaju da su osobe koje ulaze u Uniju ili izlaze iz nje ili osobe koje šalju gotovinu bez pratnje iz Unije ili primaju gotovinu bez pratnje u Uniji informirane o svojim pravima i obvezama u okviru ove Uredbe te, u suradnji s Komisijom, sastavljaju prikladne materijale namijenjene tim osobama.

Države članice osiguravaju da su dostupna dovoljna financijska sredstva za te informativne kampanje.

Članak 9.

Dostava informacija FOJ-u

1. Nadležna tijela evidentiraju informacije prikupljene u skladu s člankom 3., člankom 4., člankom 5. stavkom 3. ili člankom 6. i dostavljaju ih FOJ-u države članice u kojoj su prikupljene u skladu s tehničkim pravilima iz članka 16. stavka 1. točke (c).
2. Države članice osiguravaju da FOJ predmetne države članice razmjenjuje takve informacije s odgovarajućim FOJ-evima drugih država članica u skladu s člankom 53. stavkom 1. Direktive (EU) 2015/849.
3. Nadležna tijela dostavljaju informacije iz stavka 1. što je prije moguće, a najkasnije 15 radnih dana od dana prikupljanja tih informacija.

Članak 10.

Razmjena informacija među nadležnim tijelima i s Komisijom

1. Nadležno tijelo svake države članice elektronički dostavlja sljedeće informacije nadležnim tijelima svih drugih država članica:
 - (a) prijave po službenoj dužnosti sastavljene u skladu s člankom 5. stavkom 3.;
 - (b) informacije prikupljene u skladu s člankom 6.;
 - (c) prijave dobivene na temelju članka 3. ili članka 4., ako postoje naznake da je gotovina povezana s kriminalnom aktivnošću;
 - (d) anonimizirane informacije o riziku i rezultate analize rizika.
2. Ako postoje naznake da je gotovina povezana s nezakonitom aktivnošću koja bi mogla negativno utjecati na financijske interese Unije, informacije iz stavka 1. dostavljaju se i Komisiji, Uredu Europskog javnog tužitelja – od strane onih država članica koje sudjeluju u pojačanoj suradnji na temelju Uredbe (EU) 2017/1939 i ako je nadležan u skladu s člankom 22. te uredbe, te Europolu ako je nadležan u skladu s člankom 3. Uredbe (EU) 2016/794.

3. Nadležno tijelo dostavlja informacije navedene u stavcima 1. i 2. u skladu s tehničkim pravilima iz članka 16. stavka 1. točke (c) te upotrebljavajući obrazac iz članka 16. stavka 1. točke (d).
4. Informacije iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) i stavka 2. dostavljaju se što je prije moguće, a najkasnije 15 radnih dana od dana prikupljanja tih informacija.
5. Informacije i rezultati iz stavka 1. točke (d) dostavljaju se svakih šest mjeseci.

Članak 11.

Razmjena podataka s trećim zemljama

1. Za potrebe ove Uredbe države članice ili Komisija mogu, u okviru uzajamne administrativne pomoći, dostaviti sljedeće informacije trećoj zemlji podložno pismenom dopuštenju nadležnog tijela koje je prvotno prikupilo te informacije, pod uvjetom da je takva dostava u skladu s relevantnim nacionalnim pravom i pravom Unije o prijenosu osobnih podataka u treće zemlje:
 - (a) prijave po službenoj dužnosti sastavljene u skladu s člankom 5. stavkom 3.;
 - (b) informacije prikupljene u skladu s člankom 6.;
 - (c) prijave dobivene na temelju članka 3. ili članka 4. ako postoje naznake da je gotovina povezana s pranjem novca ili financiranjem terorizma.
2. Države članice obavješćuju Komisiju o svakoj dostavi informacija u skladu sa stavkom 1.

Članak 12.

Profesionalna tajna, povjerljivost i sigurnost podataka

1. Nadležna tijela osiguravaju sigurnost podataka prikupljenih u skladu s člancima 3. i 4., člankom 5. stavkom 3. i člankom 6.
2. Sve informacije koje prikupe nadležna tijela obuhvaćene su obvezom čuvanja profesionalne tajne.

Članak 13.

Zaštita osobnih podataka i razdoblja zadržavanja

1. Nadležna tijela djeluju kao voditelji obrade osobnih podataka koje su prikupila u skladu s člancima 3. i 4., člankom 5. stavkom 3. i člankom 6.
2. Na temelju ove Uredbe osobni podaci obrađuju se isključivo za potrebe sprečavanja i borbe protiv kriminalnih aktivnosti.
3. Osobnim podacima prikupljenima u skladu s člancima 3. i 4., člankom 5. stavkom 3. i člankom 6. smije pristupati samo propisno ovlašteno osoblje nadležnih tijela te ti podaci moraju biti na primjeren način zaštićeni od neovlaštenog pristupa i prenošenja. Osim ako je drukčije predviđeno člancima 9., 10. i 11., ti se podaci ne mogu otkrivati niti prenositi bez izričitog dopuštenja nadležnog tijela koje ih je prvotno prikupilo. Međutim, to dopuštenje nije potrebno ako se od nadležnih tijela zahtijeva da otkriju ili prenesu te podatke na temelju nacionalnog prava dotične države članice, a osobito u vezi sa sudskim postupcima.
4. Nadležna tijela i FOJ pohranjuju osobne podatke prikupljene u skladu s člancima 3. i 4., člankom 5. stavkom 3. i člankom 6. na razdoblje od pet godina od datuma prikupljanja podataka. Ti se osobni podaci brišu po isteku tog razdoblja.
5. To se razdoblje zadržavanja može jednom produžiti za još jedno razdoblje koje ne smije biti duže od tri dodatne godine:
 - (a) ako FOJ, nakon što je proveo temeljitu procjenu potrebe i proporcionalnosti takvog daljnjeg zadržavanja i ako smatra da je to opravdano za potrebe izvršavanja njegovih zadaća u pogledu borbe protiv pranja novca ili financiranja terorizma, utvrdi da je daljnje zadržavanje nužno; ili
 - (b) ako nadležna tijela, nakon što su provela temeljitu procjenu potrebe i proporcionalnosti takvog daljnjeg zadržavanja podataka i ako smatraju da je opravdano za potrebe izvršavanja njihovih zadaća u pogledu provođenja učinkovitih kontrola u vezi s obvezom prijavljivanja gotovine u pratnji ili obvezom objavljivanja gotovine bez pratnje, utvrde da je daljnje zadržavanje nužno.

Članak 14.**Sankcije**

Svaka država članica uvodi sankcije koje se primjenjuju u slučaju nepoštovanja obveze prijavljivanja gotovine u pratnji utvrđene u članku 3. ili obveze objavljivanja gotovine bez pratnje utvrđene u članku 4. Te sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

Članak 15.**Izvršavanje delegiranja ovlasti**

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 2. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od 2. prosinca 2018.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 2. stavka 2. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 2. stavka 2. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 16.**Provedbeni akti**

1. Komisija putem provedbenih akata donosi sljedeće mjere kako bi se osiguralo da nadležna tijela ujednačeno primjenjuju kontrole:
 - (a) predloške obrasca za prijavu iz članka 3. stavka 3. i obrasca za objavljivanje iz članka 4. stavka 3.;
 - (b) kriterije za zajednički okvir upravljanja rizikom iz članka 5. stavka 4. i, konkretnije, kriterije rizika, standarde i prioriteta područja kontrole na temelju informacija razmijenjenih u skladu s člankom 10. stavkom 1. točkom (d) te politikama Unije i međunarodnim politikama i najboljom praksom;
 - (c) tehnička pravila za djelotvornu razmjenu informacija u skladu s člankom 9. stavcima 1. i 3. i člankom 10. ove Uredbe preko CIS-a, uspostavljenog člankom 23. Uredbe (EZ) br. 515/97;
 - (d) predložak obrasca za dostavu informacija iz članka 10. stavka 3.; i
 - (e) pravila i format za dostavu anonimiziranih statističkih informacija o prijavama i kršenjima koje države članice dostavljaju Komisiji na temelju članka 18.
2. Provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 17. stavka 2.

Članak 17.**Postupak odbora**

1. Komisiji pomaže Odbor za kontrolu gotovine. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 18.**Dostava informacija o provedbi ove Uredbe**

1. Do 4. prosinca 2021. države članice Komisiji dostavljaju:
 - (a) popis nadležnih tijela;
 - (b) pojedinosti o sankcijama uvedenima na temelju članka 14.;
 - (c) anonimizirane statističke informacije o prijavama, kontrolama i kršenjima upotrebom formata iz članka 16. stavka 1. točke (e).
2. Države članice obavješćuju Komisiju o svim naknadnim promjenama informacija iz stavka 1. točaka (a) i (b) najkasnije jedan mjesec nakon što te promjene počnu proizvoditi učinke.

Informacije iz stavka 1. točke (c) dostavljaju se Komisiji najmanje svakih šest mjeseci.

3. Komisija stavlja informacije iz stavka 1. točke (a) i sve naknadne promjene tih informacija u skladu sa stavkom 2. na raspolaganje svim drugim državama članicama.
4. Komisija jednom godišnje na svojim internetskim stranicama objavljuje informacije iz stavka 1. točaka (a) i (c) i sve naknadne promjene tih informacija u skladu sa stavkom 2. te na jasan način obavješćuje čitatelje o kontrolama u pogledu gotovine koja se unosi u Uniju ili iznosi iz nje.

Članak 19.**Evaluacija**

1. Komisija do 3. prosinca 2021. i svakih pet godina nakon toga, na osnovi informacija koje redovito prima od država članica, podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o primjeni ove Uredbe.

U izvješću iz prvog podstavka posebno razmatra:

- (a) treba li u područje primjene ove Uredbe uvrstiti i drugu imovinu;
 - (b) je li postupak objavljivanja gotovine bez pratnje djelotvoran;
 - (c) treba li preispitati prag za gotovinu bez pratnje;
 - (d) jesu li tokovi informacija u skladu s člancima 9. i 10., a osobito upotreba CIS-a, djelotvorni ili postoje li prepreke pravodobnoj izravnoj razmjeni kompatibilnih i usporedivih informacija među nadležnim tijelima te s FOJ-evima; i
 - (e) jesu li sankcije koje su države članice uvele učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće te jesu li u skladu s utvrđenom sudskom praksom Suda Europske unije te imaju li one istovjetan učinak odvratanja od kršenja ove Uredbe u cijeloj Uniji.
2. Izvješće iz stavka 1., ako je dostupno, sadržava sljedeće:
 - (a) skup informacija primljenih od država članica u pogledu gotovine povezane s kriminalnim aktivnostima koje imaju negativne učinke na financijske interese Unije; i
 - (b) informacije o razmjeni podataka s trećim zemljama.

Članak 20.**Stavljanje izvan snage Uredbe (EZ) br. 1889/2005**

Uredba (EZ) br. 1889/2005 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.

*Članak 21.***Stupanje na snagu i primjena**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 3. lipnja 2021. Međutim, članak 16. primjenjuje se od 2. prosinca 2018.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 23. listopada 2018.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednica

K. EDTSTADLER

PRILOG I.

Roba koja se upotrebljava kao izrazito likvidna pričuva vrijednosti i kartice s unaprijed uplaćenim sredstvima koji se smatraju gotovinom u skladu s člankom 2. stavkom 1. točkom (a) podtočkama iii. i iv.

1. Roba koja se upotrebljava kao izrazito likvidna pričuva vrijednosti:
 - (a) kovanice s udjelom zlata od najmanje 90 %; i
 - (b) poluge kao što su poluge, zrnca ili grumeni s udjelom zlata od najmanje 99,5 %.
 2. Kartice s unaprijed uplaćenim sredstvima: *pro memoria*.
-

PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 1889/2005	Ova Uredba
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	Članak 2.
Članak 3.	Članak 3.
—	Članak 4.
Članak 4. stavak 1.	Članak 5.
Članak 5. stavak 2.	Članak 6.
Članak 4. stavak 2.	Članak 7.
—	Članak 8.
Članak 5. stavak 1.	Članak 9.
Članak 6.	Članak 10.
Članak 7.	Članak 11.
Članak 8.	Članak 12.
—	Članak 13.
Članak 9.	Članak 14.
—	Članak 15.
—	Članak 16.
—	Članak 17.
—	Članak 18.
Članak 10.	Članak 19.
—	Članak 20.
Članak 11.	Članak 21.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2018/1673 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 23. listopada 2018.

o borbi protiv pranja novca kaznenopravnim sredstvima

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 83. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Pranje novca i s njim povezano financiranje terorizma i organiziranog kriminala i dalje su značajni problemi na razini Unije te stoga štetno utječu na integritet, stabilnost i ugled financijskog sektora te ugrožavaju unutarnje tržište i unutarnju sigurnost Unije. Kako bi se ti problemi riješili te dopunila i ojačala primjena Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, ovom se Direktivom nastoji boriti protiv pranja novca sredstvima kaznenog prava, omogućivanjem efikasnije i brže prekogranične suradnju među nadležnim tijelima.
- (2) Mjere donesene isključivo na nacionalnoj razini ili čak na razini Unije, bez uzimanja u obzir međunarodne koordinacije i suradnje, imale bi vrlo ograničen učinak. Mjere koje Unija donosi za borbu protiv pranja novca trebale bi stoga biti kompatibilne s ostalim djelovanjima koja se poduzimaju u međunarodnim forumima i barem jednako stroge kao ta djelovanja.
- (3) Djelovanjem Unije trebalo bi uzeti u obzir preporuke Stručne skupine za financijsko djelovanje i instrumentima drugih međunarodnih organizacija i tijela za borbu protiv pranja novca i financiranja terorizma. Relevantni pravni akti Unije trebali bi, prema potrebi, biti dodatno usklađeni s međunarodnim standardima za sprečavanje pranja novca i financiranja terorizma te širenja oružja, koje je Stručna skupina za financijsko djelovanje donijela u veljači 2012. („revidirane preporuke Stručne skupine za financijsko djelovanje”). Kao potpisnica Konvencije Vijeća Europe o pranju, traganju, privremenom oduzimanju i oduzimanju prihoda stečenoga kaznenim djelom i o financiranju terorizma, Unija bi trebala prenijeti zahtjeve iz te Konvencije u svoj zakonodavni okvir.
- (4) Okvirnom odlukom Vijeća 2001/500/PUP ⁽³⁾ propisuju se zahtjevi u pogledu kriminaliziranja pranja novca. Međutim, ta Okvirna odluka nije u dovoljnoj mjeri sveobuhvatna, a postojeće kriminaliziranje pranja novca nije dovoljno koherentno za djelotvornu borbu protiv pranja novca diljem Unije te dovodi do nedostataka u pogledu izvršavanja i do prepreka za suradnju među nadležnim tijelima u različitim državama članicama.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 12. rujna 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 11. listopada 2018.

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).

⁽³⁾ Okvirna odluka Vijeća 2001/500/PUP od 26. lipnja 2001. o pranju novca, identifikaciji, praćenju, zamrzavanju, pljenidbi i oduzimanju imovine i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima (SL L 182, 5.7.2001., str. 1.).

- (5) Definicija kriminalnih aktivnosti koje su predikatna kaznena djela pranja novca trebala bi biti dostatno ujednačena u svim državama članicama. Države članice trebale bi osigurati da se sva kaznena djela za koja se može izreći zatvorska kazna u trajanju utvrđenom u ovoj Direktivi smatraju predikatnim kaznenim djela pranja novca. Osim toga, države članice trebale bi u svaku od kategorija navedenih u ovoj Direktivi uključiti niz kaznenih djela ako to već nije postignuto primjenom navedenih pragova za sankcije. U tom slučaju države članice trebale bi moći odlučiti kako će razgraničiti kaznena djela unutar svake kategorije. Kad kategorija kaznenih djela kao što su terorizam ili kazneno djelo protiv okoliša obuhvaća kaznena djela navedena u pravnim aktima Unije, u ovoj bi se Direktivi trebalo upućivati na te pravne akte. Međutim, države članice trebale bi smatrati da sva kaznena djela iz tih pravnih akata predstavljaju predikatno kazneno djelo pranja novca. Svaki oblik kažnjivog sudjelovanja u počinjenju predikatnog kaznenog djela, kako je kriminalizirano u skladu s nacionalnim pravom, za potrebe ove Direktive također bi se trebao smatrati kriminalnom aktivnošću. U slučajevima u kojima se pravom Unije državama članicama omogućuje da propišu druge sankcije osim kaznenih sankcija, ovom se Direktivom od država članica ne bi trebalo zahtijevati da kaznena djela u tim slučajevima klasificiraju kao predikatna kaznena djela za potrebe ove Direktive.
- (6) Upotreba virtualnih valuta predstavlja nove rizike i izazove kad je riječ o borbi protiv pranja novca. Države članice trebale bi osigurati da se tim rizicima pristupa na odgovarajući način.
- (7) Zbog učinka kaznenih djela pranja novca koje počine nositelji javnih dužnosti na javnu sferu i na integritet javnih institucija, države članice trebale bi moći razmotriti uvođenje strožih kazni za nositelje javnih dužnosti u svojim nacionalnim okvirima u skladu sa svojom pravnom tradicijom.
- (8) Porezna kaznena djela povezana s izravnim i neizravnim porezima trebala bi biti obuhvaćena definicijom kriminalne aktivnosti, u skladu s revidiranim preporukama Stručne skupine za financijsko djelovanje. S obzirom na to da se u svakoj državi članici različita porezna kaznena djela mogu smatrati kriminalnom aktivnošću kažnjivom sankcijama iz ove Direktive, definicije poreznih kaznenih djela mogle bi se razlikovati u nacionalnom pravu. Cilj ove Direktive, međutim, nije usklađivanje definicija poreznih kaznenih djela u nacionalnom pravu.
- (9) U kaznenim postupcima u vezi s pranjem novca države članice trebale bi si pomagati na najširi mogući način te osigurati da se informacije razmjenjuju na pravodoban i djelotvoran način u skladu s nacionalnim pravom i postojećim pravnim okvirom Unije. Razlike između definicija predikatnih kaznenih djela u nacionalnom pravu ne bi trebale sprečavati međunarodnu suradnju u kaznenim postupcima u vezi s pranjem novca. Trebalo bi ojačati suradnju s trećim zemljama, osobito poticanjem i podupiranjem uspostave učinkovitih mjera i mehanizama za borbu protiv pranja novca i osiguravanjem bolje međunarodne suradnje u tom području.
- (10) Ova se Direktiva ne primjenjuje na pranje novca koje uključuje imovinu stečenu kaznenim djelima koja štete financijskim interesima Unije, na koje se primjenjuju posebna pravila utvrđenima u Direktivi (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾. Time se ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da ovu Direktivu i Direktivu (EU) 2017/1371 prenesu s pomoću jednog sveobuhvatnog okvira na nacionalnoj razini. U skladu s člankom 325. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) radi suzbijanja prijevара koje utječu na financijske interese Unije države članice trebaju poduzimati iste mjere koje poduzimaju radi suzbijanja prijevара koje su usmjerene protiv njihovih vlastitih financijskih interesa.
- (11) Države članice trebale bi osigurati da određene vrste aktivnosti pranja novca budu kažnjive i kad ih je počinio počinitelj kriminalne aktivnosti kojom je ta imovina stečena (pranje novca za osobne potrebe). U takvim slučajevima, ako aktivnost pranja novca ne predstavlja samo posjedovanje ili uporabu imovine, već uključuje i prijenos, konverziju, skrivanje ili prikriivanje prave prirode imovine te dovodi do daljnje štete u odnosu na onu koja je već nastala uslijed kriminalne aktivnosti, na primjer stavljanjem u promet imovine stečene kriminalnom aktivnošću čime se prikriiva njezino nezakonito podrijetlo, ta bi aktivnost pranja novca trebala biti kažnjiva.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28.7.2017., str. 29.).

- (12) Kako bi kaznenopravne mjere bile učinkovite protiv pranja novca, osuđujuću bi presudu trebalo moći donijeti, a da pritom nije potrebno točno utvrditi kojom je kriminalnom aktivnošću imovina stečena ili da nije potrebno da postoji prethodna ili istodobna osuđujuća presuda za tu kriminalnu aktivnost, uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti i dokaze. Države članice trebale bi moći to osigurati i na druge načine, osim zakonodavstvom, u skladu sa svojim nacionalnim pravnim sustavima. Kazneni progon za pranje novca ne bi trebao biti otežan ni činjenicom da je kriminalna aktivnost počinjena u drugoj državi članici ili u trećoj zemlji, pod uvjetima utvrđenima u ovoj Direktivi.
- (13) Cilj je ove Direktive kriminalizirati pranje novca ako je počinjeno s namjerom i sa znanjem da je imovina stečena kriminalnom aktivnošću. U tom kontekstu u ovoj Direktivi ne bi trebalo razlikovati situacije u kojima je imovina stečena izravno od kriminalne aktivnosti i situacije u kojima je stečena neizravno od kriminalne aktivnosti, u skladu sa širokom definicijom „imovinske koristi“ kako je utvrđena u Direktivi 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. U svakom slučaju, pri razmatranju je li imovina stečena kriminalnom aktivnošću i je li osoba to znala, u obzir bi se trebale uzeti posebne okolnosti slučaja, kao što je činjenica da je vrijednost imovine neproporcionalna u odnosu na zakonit prihod optužene osobe te da je kriminalna aktivnost počinjena u istom vremenskom razdoblju u kojem je stečena imovina. Namjera ili znanje o djelu može se utvrditi na temelju objektivnih, činjeničnih okolnosti. S obzirom na to da se ovom Direktivom predviđaju minimalna pravila u pogledu definicije kaznenih djela i sankcija u području pranja novca, države članice slobodne su donijeti ili zadržati stroža kaznenopravna pravila u ovom području. Države članice trebale bi moći propisati, na primjer, da se pranje novca počinjeno iz, nesvjesnog ili svjesnog nehaja, smatra kaznenim djelom. Upućivanja u ovoj Direktivi na pranje novca počinjeno nehajno trebala bi se smatrati takvima za države članice koje kriminaliziraju takvo postupanje.
- (14) Kako bi se odvrćalo od pranja novca diljem Unije, države članice trebale bi osigurati da se ono kažnjava najdužom kaznom zatvora u trajanju od najmanje četiri godine. Tom obvezom ne dovodi se u pitanje individualizacija i primjena kazni te izvršavanje presuda u skladu s konkretnim okolnostima svakog pojedinačnog slučaja. Države članice trebale bi propisati i dodatne sankcije ili mjere, na primjer novčane kazne, privremeno ili trajno ukidanje pristupa javnom financiranju, uključujući postupke javnog nadmetanja, bespovratna sredstva i koncesije, privremenu zabranu obavljanja poslovnih djelatnosti ili privremenu zabranu kandidiranja za izabrane dužnosnike ili javne dužnosti. Ovom se obvezom ne dovodi u pitanje diskrecijsko pravo suca ili suda da odluči trebaju li se nametnuti određene sankcije ili mjere, uzimajući pritom u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja.
- (15) Iako ne postoji obveza povećanja kazne, države članice trebale bi osigurati da pri izricanju kazni počiniteljima sudac ili sud može u obzir uzeti otegotne okolnosti utvrđene u ovoj Direktivi. Sudac ili sud i dalje ima diskrecijsko pravo odlučiti hoće li povećati kaznu zbog određenih otegotnih okolnosti, uzimajući pritom u obzir sve činjenice konkretnog slučaja. Države članice ne bi trebale biti obvezane da predvide otegotnu okolnost kad su u nacionalnom pravu kaznena djela, utvrđena u Okvirnoj odluci 2008/841/PUP ⁽²⁾ ili kaznena djela koja su počinile fizičke osobe u svojstvu obveznika u obavljanju profesionalnih djelatnosti, kažnjiva kao zasebna kaznena djela te to može dovesti do strožih sankcija.
- (16) Zamrzavanjem i oduzimanjem predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima uklanjaju se financijski poticaji za počinjenje kaznenih djela. Direktivom 2014/42/EU utvrđuju se minimalna pravila o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u kaznenim stvarima. Tom se Direktivom također zahtjeva od Komisije da podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o njezinoj provedbi i po potrebi iznosi prijedloge. Države članice trebale bi osigurati barem zamrzavanje i oduzimanje predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u svim slučajevima predviđenima u Direktivi 2014/42/EU. Države članice trebale bi i ozbiljno razmotriti mogućnost oduzimanja u svim slučajevima u kojima se kazneni postupak ne može pokrenuti ili zaključiti, među ostalim u slučajevima kad je počinitelj preminuo. Kako su to zahtijevali Europski parlament i Vijeće u izvaji uz Direktivu 2014/42/EU, Komisija će podnijeti izvješće u kojem se analizira izvedivost i moguće koristi od uvođenja daljnjih zajedničkih pravila o oduzimanju imovine koja potječe od aktivnosti kriminalne prirode, uključujući kad za te aktivnosti nije osuđena određena osoba odnosno određene osobe. Takva analiza uzet će u obzir razlike između pravnih tradicija i sustava država članica.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji (SL L 127, 29.4.2014., str. 39.).

⁽²⁾ Okvirna odluka Vijeća 2008/841/PUP od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala (SL L 300, 11.11.2008., str. 42.).

- (17) S obzirom na mobilnost počinitelja i imovinske koristi ostvarene kriminalnim aktivnostima te složene prekogranične istrage potrebne za borbu protiv pranja novca, sve bi države članice trebale utvrditi svoju nadležnost kako bi nadležnim tijelima omogućile istragu i kazneni progon takvih aktivnosti. Države članice stoga bi trebale osigurati da njihova nadležnost uključuje situacije u kojima je kazneno djelo počinjeno sredstvima informacijske i komunikacijske tehnologije s njihova područja, bez obzira na to nalazi li se takva tehnologija na njihovu području ili ne.
- (18) Na temelju Okvirne odluke 2009/948/PUP⁽¹⁾ i Odluke Vijeća 2002/187/PUP⁽²⁾, nadležna tijela dvije države članice ili više njih koja vode paralelne kaznene postupke u pogledu istih činjenica koje uključuju istu osobu trebaju, uz pomoć Eurojusta, stupiti u izravna savjetovanja, naročito kako bi se osigurao kazneni progon svih kaznenih djela obuhvaćena ovom Direktivom.
- (19) Kako bi se osigurala uspješna istraga i kazneni progon kaznenih djela pranja novca, oni koji su odgovorni za istragu ili kazneni progon takvih kaznenih djela trebali bi imati mogućnost upotrebe učinkovitih istražnih alata poput onih koji se upotrebljavaju u borbi protiv organiziranog kriminala ili drugih teških kaznenih djela. Time bi trebalo osigurati da su na raspolaganju dostatan broj zaposlenika i ciljano osposobljavanje, resursi i suvremen tehnološki kapacitet. Upotreba takvih alata u skladu s nacionalnim pravom trebala bi biti ciljana i njome bi se u obzir trebalo uzeti načelo proporcionalnosti te priroda i ozbiljnost kaznenih djela koja se istražuju i poštovati pravo na zaštitu osobnih podataka.
- (20) Ova bi Direktiva trebala zamijeniti određene odredbe iz Okvirne odluke 2001/500/PUP za države članice za koje je ova Direktiva obvezujuća.
- (21) Ovom se Direktivom poštuju načela priznata člankom 2. Ugovora o Europskoj uniji (UEU), temeljna prava i slobode i načela koja su posebno priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, uključujući ona utvrđena u njezinim glavama II., III., V. i VI., koja među ostalim obuhvaćaju pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života te pravo na zaštitu osobnih podataka, načela zakonitosti i razmjernosti kaznenih djela i kazni, što obuhvaća i zahtjeve preciznosti, jasnoće i predvidivosti u kaznenom pravu, pretpostavku nedužnosti, kao i pravo osumnjičenih i optuženih osoba na pristup odvjetniku, pravo osobe da ne inkriminira samu sebe i pravo na pošteno suđenje. Ova Direktiva mora se provoditi u skladu s tim pravima i načelima, uzimajući u obzir i Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima te druge obveze povezane s ljudskim pravima u skladu s međunarodnim pravom.
- (22) S obzirom na to da cilj ove Direktive, primjenu djelotvornih, proporcionalnih i odvraćajućih kazni na pranje novca u svim državama članicama, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog opsega i učinaka ove Direktive on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. UEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (23) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog UEU-u i UFEU-u, i ne dovodeći u pitanje članak 4. tog protokola, Ujedinjena Kraljevina i Irska ne sudjeluju u donošenju ove Direktive, te ona za njih nije obvezujuća niti se na njih primjenjuje.
- (24) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje. Okvirna odluka 2001/500/PUP i dalje je obvezujuća i primjenjuje se na Dansku,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Direktivom utvrđuju minimalna pravila u pogledu definicije kaznenih djela i sankcija u području pranja novca.

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća 2009/948/PUP od 30. studenoga 2009. o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (SL L 328, 15.12.2009., str. 42.).

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2002/187/PUP od 28. veljače 2002. kojom se osniva Eurojust s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela (SL L 63, 6.3.2002., str. 1.).

2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na pranje novca u pogledu imovine stečene kaznenim djelima koja štete finansijskim interesima Unije, na koje se primjenjuju posebna pravila utvrđena u Direktivi (EU) 2017/1371.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „kriminalna aktivnost” znači svaka vrsta kriminalnog sudjelovanja u počinjenju bilo kojeg kaznenog djela, koje je prema nacionalnom pravu kažnjivo oduzimanjem slobode ili nalogom za pritvaranje u najduljem trajanju od više od jedne godine ili, kad je riječ o državama članicama u čijim je pravnim sustavima predviđen minimalni prag za kaznena djela, bilo kojeg kaznenog djela kažnjivog oduzimanjem slobode ili nalogom za pritvaranje u trajanju od najmanje šest mjeseci. U svakom slučaju, kaznena djela unutar sljedećih kategorija smatraju se kriminalnom aktivnošću:
 - (a) sudjelovanje u organiziranoj kriminalnoj skupini i reketarenje, uključujući sva kaznena djela navedena u Okvirnoj odluci Vijeća 2008/841/PUP;
 - (b) terorizam, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
 - (c) trgovanje ljudima i krijumčarenje migranata, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ i Okvirnoj direktivi Vijeća 2002/946/PUP ⁽³⁾;
 - (d) seksualno iskorištavanje, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾;
 - (e) nedopušteno trgovanje opojnim drogama i psihotropnim tvarima, uključujući sva kaznena djela navedena u Okvirnoj odluci Vijeća 2004/757/PUP ⁽⁵⁾;
 - (f) nedopušteno trgovanje oružjem;
 - (g) nedopušteno trgovanje ukradenom robom i drugom robom;
 - (h) korupcija, uključujući sva kaznena djela navedena u Konvenciji o borbi protiv korupcije u kojoj sudjeluju službenici Europskih zajednica ili službenici država članica Europske unije ⁽⁶⁾ i Okvirnoj odluci Vijeća 2003/568/PUP ⁽⁷⁾;
 - (i) prijevarena, uključujući sva kaznena djela navedena u Okvirnoj odluci Vijeća 2001/413/PUP ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.3.2017., str. 6.).

⁽²⁾ Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o sprečavanju i suzbijanju trgovanja ljudima i zaštiti njegovih žrtava te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/629/PUP (SL L 101, 15.4.2011., str. 1.).

⁽³⁾ Okvirna odluka Vijeća 2002/946/PUP od 28. studenoga 2002. o jačanju kaznenopravnog okvira za sprečavanje pomaganja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka (SL L 328, 5.12.2002., str. 1.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011., str. 1.).

⁽⁵⁾ Okvirna odluka Vijeća 2004/757/PUP od 25. listopada 2004. o utvrđivanju minimalnih odredaba vezanih za elemente kaznenih djela i sankcija u području nezakonite trgovine drogom (SL L 335, 11.11.2004., str. 8.).

⁽⁶⁾ Akt Vijeća od 26. svibnja 1997. o sastavljanju na temelju članka K.3 stavka 2. točke (c) Ugovora o Europskoj uniji Konvencije o borbi protiv korupcije u kojoj sudjeluju službenici Europskih zajednica ili službenici država članica Europske unije (SL C 195, 25.6.1997., str. 1.).

⁽⁷⁾ Okvirna odluka Vijeća 2003/568/PUP od 22. srpnja 2003. o borbi protiv korupcije u privatnom sektoru (SL L 192, 31.7.2003., str. 54.).

⁽⁸⁾ Okvirna odluka Vijeća 2001/413/PUP od 28. svibnja 2001. o borbi protiv prijevarena i krivotvorenja bezgotovinskih sredstava plaćanja (SL L 149, 2.6.2001., str. 1.).

- (j) krivotvorenje valute, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
 - (k) krivotvorenje i piratstvo proizvoda;
 - (l) kaznena djela protiv okoliša, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ ili Direktivi 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾;
 - (m) ubojstvo, teška tjelesna ozljeda;
 - (n) otmica, protupravno oduzimanje slobode i uzimanje talaca;
 - (o) razbojništvo ili krađa;
 - (p) krijumčarenje;
 - (q) porezna kaznena djela povezana s izravnim i neizravnim porezima, kako su utvrđena nacionalnim pravom;
 - (r) iznuda;
 - (s) krivotvorenje;
 - (t) piratstvo;
 - (u) trgovanje na temelju povlaštenih informacija i manipuliranje tržištem, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾;
- v. kiberkriminal, uključujući sva kaznena djela navedena u Direktivi 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾.
2. „imovina” znači imovina svake vrste, bilo fizička ili ne, pokretna ili nepokretna, materijalna ili nematerijalna te pravni dokumenti ili instrumenti u bilo kojem obliku uključujući elektronički ili digitalni, kojima se dokazuje vlasništvo nad imovinom ili udjel u imovini te vrste;
3. „pravna osoba” znači svaki subjekt koji prema mjerodavnom pravu ima pravnu osobnost, uz iznimku država ili javnih tijela pri izvršavanju javnih ovlasti te javnih međunarodnih organizacija.

Članak 3.

Kaznena djela pranja novca

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeće postupanje, ako je počinjeno s namjerom, bude kažnjivo kao kazneno djelo:
- (a) konverzija ili prijenos imovine, kada se zna da je ta imovina stečena kriminalnom aktivnošću u svrhu skrivanja ili prikrivanja nezakonitog podrijetla imovine ili pomaganja bilo kojoj osobi koja sudjeluje u počinjenju takve aktivnosti u izbjegavanju pravnih posljedica djelovanja te osobe;
 - (b) skrivanje ili prikrivanje prave prirode, izvora, lokacije, raspolaganja, kretanja, prava povezanih s imovinom ili vlasništva nad imovinom, kad se zna da je ta imovina stečena kriminalnom aktivnošću;
 - (c) stjecanje, posjedovanje ili upotreba imovine, ako se u vrijeme primitka zna da je ta imovina stečena kriminalnom aktivnošću.
2. Države članice mogu poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da je postupanje iz stavka 1. kažnjivo kao kazneno djelo ako je počinitelj sumnjao ili trebao znati da imovina potječe od kriminalne aktivnosti.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirnu odluku Vijeća 2000/383/PUP (SL L 151, 21.5.2014., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328, 6.12.2008., str. 28.).

⁽³⁾ Direktiva 2009/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o izmjeni Direktive 2005/35/EZ o onečišćenju s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 280, 27.10.2009., str. 52.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (Direktiva o zlouporabi tržišta) (SL L 173, 12.6.2014., str. 179.).

⁽⁵⁾ Direktiva 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. kolovoza 2013. o napadima na informacijske sustave i o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2005/222/PUP (SL L 218, 14.8.2013., str. 8.).

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale:
- (a) da prethodna ili istodobna osuđujuća presuda za kriminalne aktivnosti od kojih potječe imovina nije preduvjet za osuđujuću presudu za kaznena djela iz stavaka 1. i 2.;
 - (b) da je moguće donijeti osuđujuću presudu za kaznena djela iz stavaka 1. i 2. ako se utvrdi da imovina potječe od kriminalne aktivnosti, a da pritom nije potrebno utvrditi sve činjenične elemente ili sve okolnosti u vezi s tom kriminalnom aktivnošću, među ostalim identitet počinitelja;
 - (c) da se kaznena djela iz stavaka 1. i 2. odnose i na imovinu koja potječe od postupanja koje se dogodilo na državnom području druge države članice ili treće zemlje, ako bi to postupanje predstavljalo kriminalnu aktivnost da je počinjeno u matičnoj državi.
4. U slučaju iz stavka 3. točke (c) ovog članka, države članice mogu dodatno zahtijevati da predmetno postupanje predstavlja kazneno djelo u skladu s nacionalnim pravom druge države članice ili treće zemlje u kojoj je kazneno djelo počinjeno, osim ako to postupanje predstavlja jedno od kaznenih djela iz članka 2. stavka 1. točaka od (a) do (e) i točke (h) koja su definirana u mjerodavnom pravu Unije.
5. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da je postupanje iz stavka 1. točaka (a) i (b) kažnjivo kao kazneno djelo kad su počinitelji osobe koje su počinile kriminalnu aktivnost kojom je imovina stečena ili su sudjelovale u toj aktivnosti.

Članak 4.

Pomaganje, poticanje i pokušaj

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su pomaganje, poticanje te pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članka 3. stavaka 1. i 5. kažnjivi kao kazneno djelo.

Članak 5.

Kazne za fizičke osobe

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su kaznena djela iz članaka 3. i 4. kažnjiva djelotvornim, razmjernim i odvratajućim kaznama.
2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su kaznena djela iz članka 3. stavaka 1. i 5. kažnjiva kaznom zatvora u maksimalnom trajanju od najmanje četiri godine.
3. Države članice poduzimaju i potrebne mjere kako bi osigurale da se na fizičke osobe koje su počinile kaznena djela iz članaka 3. i 4. prema potrebi primjenjuju dodatne sankcije ili mjere.

Članak 6.

Otegotne okolnosti

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u pogledu postupanja iz članka 3. stavaka 1. i 5. i članka 4. sljedeće okolnosti trebaju smatrati otegotnim okolnostima:
 - (a) kazneno djelo počinjeno je u okviru kriminalne organizacije u smislu Okvirne odluke Vijeća 2008/841/PUP; ili
 - (b) počinitelj je sam obveznik u smislu članka 2. Direktive (EU) 2015/849 te je počinio kazneno djelo pri obavljanju svojih profesionalnih djelatnosti.
2. Države članice mogu odrediti da se u pogledu postupanja iz članka 3. stavaka 1. i 5. i članka 4. sljedeće okolnosti trebaju smatrati otegotnim okolnostima:
 - (a) ako oprana imovina ima znatnu vrijednost; ili
 - (b) ako oprana imovina potječe od jednog od kaznenih djela iz članka 2. stavka 1. točaka od (a) do (e) i točke (h).

Članak 7.

Odgovornost pravnih osoba

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za bilo koje od kaznenih djela iz članka 3. stavaka 1. i 5. i članka 4. koje je u njihovu korist počinila bilo koja osoba koja je djelovala pojedinačno ili kao dio tijela te pravne osobe i koja ima vodeću poziciju u okviru pravne osobe, na temelju bilo čega od sljedećeg:
 - (a) ovlaštenja za zastupanje pravne osobe;

- (b) ovlaštenja za donošenje odluka u ime pravne osobe; ili
- (c) ovlaštenja za provođenje kontrole u okviru pravne osobe.

2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima kada je nedostatak nadzora ili kontrole od strane osobe iz stavka 1. ovog članka omogućio počinjenje, od strane osobe koja je podređena toj osobi, bilo kojeg kaznenog djela iz članka 3. stavaka 1. i 5. i članka 4. u korist te pravne osobe.

3. Odgovornost pravnih osoba u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka ne isključuje pokretanje kaznenih postupaka protiv fizičkih osoba koje su počinitelji ili poticatelji kaznenih djela iz članka 3. stavaka 1. i 5. i članka 4. ili pomagači u tim kaznenim djelima.

Članak 8.

Sankcije za pravne osobe

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravna osoba koja je odgovorna na temelju članka 7. može kazniti djelotvornim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama, što uključuje kaznene novčane kazne ili novčane kazne koje nisu kaznene te mogu uključivati i druge sankcije, kao što su:

- (a) ukidanje prava na javne naknade ili pomoć;
- (b) privremeno ili trajno isključenje iz pristupa javnom financiranju, uključujući postupke javnog nadmetanja, bespovratna sredstva i koncesije;
- (c) privremena ili trajna zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti;
- (d) stavljanje pod sudski nadzor;
- (e) sudski nalog za likvidaciju;
- (f) privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su se upotrebljavali za počinjenje kaznenog djela.

Članak 9.

Oduzimanje imovinske koristi i predmeta

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale, prema potrebi, da njihova nadležna tijela u skladu s Direktivom 2014/42/EU zamrznu ili oduzmu imovinsku korist ostvarenu počinjenjem ili doprinosom počinjenju bilo kojeg kaznenog djela iz ove Direktive ili predmete koji su se pritom koristili ili ih se pritom namjeravalo koristiti.

Članak 10.

Nadležnost

1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka 3. i 4. ako je:

- (a) kazneno djelo u cijelosti ili djelomično počinjeno na njezinu državnom području;
- (b) počinitelj njezin državljanin.

2. Država članica obavješćuje Komisiju ako odluči proširiti svoju nadležnost nad kaznenim djelima iz članaka 3. i 4. koja su počinjena izvan njezina državnog područja ako je:

- (a) uobičajeno boravište počinitelja na njezinu državnom području;
- (b) kazneno djelo počinjeno u korist pravne osobe s poslovnim nastanom na njezinu državnom području.

3. Ako je za kazneno djelo iz članaka 3. i 4. nadležno više od jedne države članice i ako svaka od dotičnih država članica može valjano kazneno goniti na temelju istih činjenica, predmetne države članice surađuju kako bi odlučile koja će od njih kazneno goniti počinitelja radi objedinjavanja postupaka u jednoj državi članici.

U obzir se uzimaju sljedeći faktori:

- (a) državno područje države članice na kojem je počinjeno kazneno djelo;
- (b) državljanstvo ili boravište počinitelja;
- (c) zemlja podrijetla žrtve ili žrtava; i
- (d) područje na kojem je počinitelj pronađen.

Predmet se po potrebi i u skladu s člankom 12. Okvirne odluke 2009/948/PUP upućuje Eurojustu.

Članak 11.**Istražne mjere**

Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da djelotvorni istražni instrumenti, poput onih koje se koriste u borbi protiv organiziranog kriminala ili drugih teških kaznenih djela, budu dostupne osobama, jedinicama ili službama nadležnima za istragu ili kazneni progon kaznenih djela iz članka 3. stavaka 1. i 5. i članka 4.

Članak 12.**Zamjena određenih odredaba Okvirne odluke 2001/500/PUP**

Članak 1. točka (b) i članak 2. Okvirne odluke 2001/500/PUP zamjenjuje se u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, ne dovodeći u pitanje obveze tih država članica u pogledu roka za prenošenje te Okvirne odluke u nacionalno pravo.

U odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na odredbe Okvirne odluke 2001/500/PUP iz prvog podstavka smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.

Članak 13.**Prenošenje u nacionalno zakonodavstvo**

1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 3. prosinca 2020. One o tome odmah obavješćuju Komisiju..

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 14.**Izvješćivanje**

Komisija do 3. prosinca 2022. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem se procjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjere za usklađivanje s ovom Direktivom.

Komisija do 3. prosinca 2023. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje dodanu vrijednost ove Direktive u pogledu borbe protiv pranja novca kao i njezin učinak na temeljna prava i slobode. Komisija na temelju tog izvješća po potrebi podnosi zakonodavni prijedlog za izmjenu ove Direktive. Komisija u obzir uzima informacije koje su pružile države članice.

Članak 15.**Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 16.**Adresati**

Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 23. listopada 2018.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednica

K. EDTSTADLER

ODLUKE

ODLUKA (EU) 2018/1674 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 23. listopada 2018.

o izmjeni Odluke Vijeća 2003/17/EZ u pogledu jednakovrijednosti pregleda na terenu koji se provode u Saveznoj Republici Brazilu nad sjemenskim usjevima krmnog bilja i sjemenskim usjevima žitarica i o jednakovrijednosti sjemena krmnog bilja i sjemena žitarica proizvedenog u Saveznoj Republici Brazilu te u pogledu jednakovrijednosti pregleda na terenu koji se provode u Republici Moldovi nad sjemenskim usjevima žitarica, sjemenskim usjevima povrća i sjemenskim usjevima uljarica i predivog bilja i o jednakovrijednosti sjemena žitarica, sjemena povrća i sjemena uljarica i predivog bilja proizvedenog u Republici Moldovi

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 43. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Odlukom Vijeća 2003/17/EZ ⁽³⁾ predviđa se da se pregledi na terenu koji se provode nad određenim sjemenskim usjevima u trećim zemljama navedenima na popisu u određenim uvjetima smatraju jednakovrijednima pregledima usjeva na terenu koji se provode u skladu s pravom Unije i da se sjeme određenih vrsta krmnog bilja, žitarica, repe te uljarica i predivog bilja koje se proizvodi u tim zemljama u određenim uvjetima smatra jednakovrijednim sjemenu koje se proizvodi u skladu s pravom Unije.
- (2) Savezna Republika Brazil („Brazil”) je podnijela zahtjev Komisiji za priznavanje jednakovrijednosti njezina sustava za preglede na terenu sjemenskih usjeva krmnog bilja i sjemenskih usjeva žitarica, kao i sjemena krmnog bilja i sjemena žitarica koje se proizvodi i certificira u Brazilu.
- (3) Komisija je pregledala relevantno zakonodavstvo Brazila i, na temelju revizije sustava za službene kontrole i certificiranje sjemena krmnog bilja i žitarica u Brazilu provedene 2016. te njegove jednakovrijednosti sa zahtjevima Unije, objavila svoje nalaze u izvješću pod nazivom „Završno izvješće revizije provedene u Brazilu od 11. travnja 2016. do 19. travnja 2016. radi ocjenjivanja sustava za službene kontrole i certificiranje sjemena i njegove jednakovrijednosti sa zahtjevima Europske unije”.
- (4) Nakon provedene revizije zaključeno je da se pregledi na terenu nad sjemenskim usjevima, uzorkovanje, ispitivanje i službene naknadne kontrole sjemena krmnog bilja i žitarica provode primjereno te ispunjavaju uvjete utvrđene u Prilogu II. Odluci 2003/17/EZ i odgovarajuće zahtjeve utvrđene u direktivama Vijeća 66/401/EEZ ⁽⁴⁾ i 66/402/EEZ ⁽⁵⁾. Nadalje, zaključeno je da su nacionalna tijela koja su nadležna za provedbu postupka certificiranja sjemena u Brazilu kompetentna i da djeluju primjereno.

⁽¹⁾ SL C 227, 28.6.2018., str. 76.

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 11. rujna 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 9. listopada 2018.

⁽³⁾ Odluka Vijeća 2003/17/EZ od 16. prosinca 2002. o jednakovrijednosti pregleda usjeva na terenu koji se provode u trećim zemljama na sjemenskim usjevima i o jednakovrijednosti sjemena proizvedenog u trećim zemljama (SL L 8, 14.1.2003., str. 10.).

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 66/401/EEZ od 14. lipnja 1966. o stavljanju na tržište sjemena krmnog bilja (SL 125, 11.7.1966., str. 2298/66.).

⁽⁵⁾ Direktiva Vijeća 66/402/EEZ od 14. lipnja 1966. o stavljanju na tržište sjemena žitarica (SL 125, 11.7.1966., str. 2309/66.).

- (5) Republika Moldova podnijela je zahtjev Komisiji za priznavanje jednakovrijednosti njezina sustava za preglede na terenu sjemenskih usjeva žitarica, sjemenskih usjeva povrća i sjemenskih usjeva uljarica i predivog bilja, kao i sjemena žitarica, sjemena povrća i sjemena uljarica i predivog bilja koje se proizvodi i certificira u Republici Moldovi.
- (6) Komisija je pregledala relevantno zakonodavstvo Republike Moldove i, na temelju revizije sustava za službene kontrole i certificiranje sjemena žitarica, povrća, uljarica i predivog bilja u Republici Moldovi provedene 2016. te njegove jednakovrijednosti sa zahtjevima Unije, objavila svoje nalaze u izvješću pod nazivom „Završno izvješće revizije provedene u Republici Moldovi od 14. lipnja 2016. do 21. lipnja 2016. radi ocjenjivanja sustava za službene kontrole i certificiranje sjemena i njegove jednakovrijednosti sa zahtjevima Europske unije”.
- (7) Nakon provedene revizije zaključeno je da se pregledi na terenu nad sjemenskim usjevima, uzorkovanje, ispitivanje i službene naknadne kontrole sjemena žitarica, povrća, uljarica i predivog bilja provode primjereno te ispunjavaju uvjete utvrđene u Prilogu II. Odluci 2003/17/EZ i odgovarajuće zahtjeve utvrđene u direktivama Vijeća 66/402/EEZ, 2002/55/EZ ⁽¹⁾ i 2002/57/EZ ⁽²⁾. Nadalje, zaključeno je da su nacionalna tijela koja su nadležna za provedbu certificiranja sjemena u Republici Moldovi kompetentna i da djeluju primjereno.
- (8) Stoga je primjereno priznati jednakovrijednost u pogledu pregleda usjeva na terenu koji se provode na sjemenskim usjevima krmnog bilja i sjemenskim usjevima žitarica u Brazilu i u pogledu sjemena krmnog bilja i sjemena žitarica koje se proizvodi u Brazilu i službeno su ga certificirala njegova tijela.
- (9) Također je primjereno priznati jednakovrijednost u pogledu pregleda usjeva na terenu koji se provode na sjemenskim usjevima žitarica, sjemenskim usjevima povrća i sjemenskim usjevima uljarica i predivog bilja u Republici Moldovi i u pogledu sjemena žitarica, sjemena povrća i sjemena uljarica i predivog bilja koje se proizvodi u Republici Moldovi i službeno su ga certificirala njezina tijela.
- (10) U Uniji postoji potražnja za uvozom sjemena povrća iz trećih zemalja, uključujući Republiku Moldovu. Stoga bi Odlukom 2003/17/EZ trebalo obuhvatiti službeno certificirano sjeme povrća iz Direktive 2002/55/EZ radi odgovora na potražnju za tim sjemenom koje potječe iz Republike Moldove, kao i iz ostalih trećih zemalja u budućnosti.
- (11) Uzimajući u obzir primjenjiva pravila Međunarodne udruge za ispitivanje sjemena (ISTA), primjereno je da dotična treća zemlja dostavi službenu izjavu da je sjeme uzorkovano i ispitano u skladu s odredbama utvrđenima u međunarodnim pravilima ISTA-e za ispitivanje sjemena („pravila ISTA-e”) s obzirom na narančaste međunarodne certifikate za sjemenske partije, te da sjemenske partije budu popraćene takvim certifikatom.
- (12) S obzirom na istek posebnog pokusa na uzorkovanju sjemena i analizi sjemena („Derogatory experiment on seed sampling and seed analysis”) iz Priloga V. dijela (A) Odluke o programima OECD-a za izdavanje certifikata o sortnosti sjemena u međunarodnom prometu koju je 28. rujna 2000. donijelo Vijeće Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD), trebalo bi izbrisati svako upućivanje na taj pokus.
- (13) Trebalo bi izbrisati svako upućivanje na Hrvatsku kao treću zemlju, s obzirom na njezino pristupanje Uniji 2013.
- (14) Odluku 2003/17/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU ODLUKU:

Članak 1.

Izmjene Odluke 2003/17/EZ

Odluka 2003/17/EZ mijenja se kako slijedi:

1. u članku 1. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Pregledi usjeva na terenu za sjemenske usjeve vrsta navedenih u Prilogu I. ovoj Odluci koji se provode u trećim zemljama navedenima u tom prilogu smatraju se jednakovrijednima pregledima na terenu koji se provode u skladu s direktivama 66/401/EEZ, 66/402/EEZ, 2002/54/EZ i 2002/57/EZ te Direktivom Vijeća 2002/55/EZ (*) pod uvjetom da:

(*) Direktiva Vijeća 2002/55/EZ od 13. lipnja 2002. o stavljanju na tržište sjemena povrća (SL L 193, 20.7.2002., str. 33.);

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2002/55/EZ od 13. lipnja 2002. o stavljanju na tržište sjemena povrća (SL L 193, 20.7.2002., str. 33.).

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2002/57/EZ od 13. lipnja 2002. o stavljanju na tržište sjemena uljarica i predivog bilja (SL L 193, 20.7.2002., str. 74.).

2. članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 2.

Sjeme vrsta navedenih u Prilogu I. ovoj Odluci, proizvedeno u trećim zemljama navedenima u tom prilogu i koje su službeno certificirala tijela navedena u tom prilogu, smatra se jednakovrijednim sjemenu koje je u skladu s direktivama 66/401/EEZ, 66/402/EEZ, 2002/54/EZ, 2002/55/EZ i 2002/57/EZ, ako ispunjava uvjete utvrđene u točki B Priloga II. ovoj Odluci.”;

3. članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Kad se jednakovrijedno sjeme ‚ponovno označava i ponovno zatvara‘ u Zajednici, u smislu Programâ OECD-a za izdavanje certifikata o sortnosti sjemena u međunarodnom prometu, analogno se primjenjuju odredbe direktiva 66/401/EEZ, 66/402/EEZ, 2002/54/EZ, 2002/55/EZ i 2002/57/EZ o ponovnom zatvaranju pakiranja proizvedenih u Zajednici.

Prvim se podstavkom ne dovode u pitanje pravila OECD-a koja se primjenjuju na takve aktivnosti.”;

(b) u stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) za mala pakiranja EZ-a, u smislu direktiva 66/401/EEZ, 2002/54/EZ ili 2002/55/EZ.”;

4. prilozi Odluci 2003/17/EZ mijenjaju se u skladu s Prilogom ovoj Odluci.

Članak 2.

Stupanje na snagu

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 3.

Adresati

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 23. listopada 2018.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednica

K. EDTSTADLER

PRILOG

Prilozi I. i II. Odluci 2003/17/EZ mijenjaju se kako slijedi:

1. Prilog I. mijenja se kako slijedi:

(a) u tablici se abecednim redom umeću sljedeći unosi:

„BR	Ministry of Agriculture, Livestock and Food Supply Esplanada dos Ministérios, bloco D 70.043-900 Brasilia-DF	66/401/EEZ 66/402/EEZ”
„MD	National Agency for Food Safety (ANSA) str. Mihail Kogălniceanu 63, MD-2009, Chisinau	66/402/EEZ 2002/55/EZ 2002/57/EZ”

(b) u bilješci uz tablicu iz točke (a) abecednim redom umeću se sljedeći pojmovi: „BR – Brazil,” „MD – Republika Moldova,”;

(c) u bilješci uz tu tablicu briše se pojam „HR – Hrvatska,”;

2. Prilog II. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki A podtočki 1. dodaje se sljedeća alineja:

„— sjemenu povrća, u slučaju vrsta iz Direktive 2002/55/EZ.”;

(b) točka B mijenja se kako slijedi:

i. u podtočki 1. prvom odlomku dodaje se sljedeća alineja:

„— sjeme povrća, u slučaju vrsta iz Direktive 2002/55/EZ.”;

ii. u podtočki 2.1 iza treće alineje umeće se sljedeća alineja:

„— Direktiva 2002/55/EZ, Prilog II.”;

iii. podtočka 2.2 zamjenjuje se sljedećim:

„2.2 S ciljem ispitivanja radi provjere jesu li ispunjeni uvjeti navedeni u podtočki 2.1, uzorci se uzimaju službeno ili pod službenim nadzorom u skladu s pravilima ISTA-e, a njihova masa mora biti u skladu s masom predviđenom prema tim metodama, uzimajući u obzir mase navedene u sljedećim direktivama:

— Direktiva 66/401/EEZ, Prilog III., stupci 3. i 4.,

— Direktiva 66/402/EEZ, Prilog III., stupci 3. i 4.,

— Direktiva 2002/54/EZ, Prilog II., drugi redak,

— Direktiva 2002/55/EZ, Prilog III.,

— Direktiva 2002/57/EZ, Prilog III., stupci 3. i 4.”;

iv. podtočka 2.3 zamjenjuje se sljedećim:

„2.3 Ispitivanje se provodi službeno ili pod službenim nadzorom u skladu s pravilima ISTA-e.”;

v. podtočka 2.4 briše se;

vi. u podtočki 3.1. druga alineja zamjenjuje se sljedećim:

„— izjavu da je sjeme uzorkovano i ispitano u skladu s važećim međunarodnim metodama: „U skladu s odredbama utvrđenima u međunarodnim pravilima ISTA-e za testiranje sjemena u pogledu narančastih međunarodnih certifikata za sjemenske partije uzorkovao i analizirao ... (ime ili članski kod postaje ISTA-e za ispitivanje sjemena)”;

vii. podtočka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Sjemenske partije moraju biti popraćene narančastim međunarodnim certifikatom ISTA-e za sjemenske partije s informacijama koje se odnose na uvjete iz podtočke 2.”.

II

(Nezakonodavni akti)

ODLUKE

ODLUKA (EU) 2018/1675 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 2. listopada 2018.

o mobilizaciji Europskog fonda za prilagodbu globalizaciji slijedom zahtjeva Nizozemske – EGF/2018/001 NL/Financijske uslužne djelatnosti

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1309/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o Europskom fondu za prilagodbu globalizaciji (2014.–2020.) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1927/2006 ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 15. stavak 4.,

uzimajući u obzir Međuinstitucionalni sporazum od 2. prosinca 2013. između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini, o suradnji u vezi s proračunskim pitanjima i o dobrom financijskom upravljanju ⁽²⁾, a posebno njegovu točku 13.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Svrha je Europskog fonda za prilagodbu globalizaciji (EGF) pružiti potporu radnicima koji su proglašeni viškom i samozaposlenim osobama koje su prestale sa svojom djelatnošću zbog velikih strukturnih promjena u modelima svjetske trgovine uzrokovanih globalizacijom, zbog nastavka svjetske financijske i gospodarske krize ili zbog nove svjetske financijske i gospodarske krize te im pomoći da se ponovno uključe na tržište rada.
- (2) EGF ne smije premašiti najviši godišnji iznos od 150 milijuna EUR (u cijenama iz 2011.), kako je utvrđeno člankom 12. Uredbe Vijeća (EU, Euratom) br. 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) Nizozemska je 23. veljače 2018. podnijela zahtjev za mobilizaciju EGF-a u vezi s otpuštanjima u 20 poduzeća koja posluju u sektoru financijskih usluga u sljedećim regijama: Friesland, Drenthe i Overijssel u Nizozemskoj. Zahtjev je dopunjen dodatnim informacijama dostavljenima u skladu s člankom 8. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1309/2013. Taj zahtjev ispunjava uvjete za određivanje financijskog doprinosa iz EGF-a utvrđene člankom 13. Uredbe (EU) br. 1309/2013.
- (4) Stoga bi trebalo mobilizirati EGF kako bi se za zahtjev koji je podnijela Nizozemska osigurao financijski doprinos u iznosu od 1 192 500 EUR.
- (5) Ova bi se odluka trebala primjenjivati od dana njezina donošenja kako bi se što više skratilo vrijeme za mobiliziranje EGF-a,

⁽¹⁾ SL L 347, 20.12.2013., str. 855.

⁽²⁾ SL C 373, 20.12.2013., str. 1.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EU, Euratom) br. 1311/2013 od 2. prosinca 2013. kojom se uspostavlja višegodišnji financijski okvir za razdoblje 2014.–2020. (SL L 347, 20.12.2013., str. 884.).

DONIJELI SU OVU ODLUKU:

Članak 1.

U okviru općeg proračuna Unije za financijsku godinu 2018. mobilizira se Europski fond za prilagodbu globalizaciji kako bi se osigurao iznos od 1 192 500 EUR u obliku odobrenih sredstava za preuzimanje obveza i plaćanja.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*. Primjenjuje se od 2. listopada 2018.

Sastavljeno u Strasbourgu 2. listopada 2018.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednica

J. BOGNER-STRAUSS

ISPRAVCI

Ispravak Uredbe (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama)

(Službeni list Europske unije L 243 od 15. rujna 2009.)

(Posebno izdanje Službenog lista Europske unije 1/sv. 12 od 11. srpnja 2014.)

Na stranici 15., u članku 13. stavku 4. prvom podstavku:

umjesto:

„4. U skladu s člankom 9. stavkom 5. Uredbe o VIS-u ...”;

treba stajati:

„4. U skladu s člankom 9. točkom 5. Uredbe o VIS-u ...”.

Na stranici 18., u članku 19. stavku 2. drugom podstavku:

umjesto:

„Podatke u VIS unosi samo valjano ovlaštenu konzularnu službenicu u skladu s člankom 6. stavkom 1., člankom 7., člankom 9. stavkom 5. i člankom 9. stavkom 6. Uredbe o VIS-u.”;

treba stajati:

„Podatke u VIS unosi samo valjano ovlaštenu konzularnu službenicu u skladu s člankom 6. stavkom 1., člankom 7., člankom 9. točkom 5. i člankom 9. točkom 6. Uredbe o VIS-u.”.

Na stranici 30., u članku 54. točki 3. podtočki (b), u uvodnom dijelu:

umjesto:

„(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:”;

treba stajati:

„(b) točka 4. mijenja se kako slijedi:”.

Na stranicama 30. i 31., u članku 54. točki 3. podtočki (b), riječ „točka” zamjenjuje se riječju „podtočka”, a riječ „točki” zamjenjuje se riječju „podtočki”.

Ispravak Uredbe (EZ) br. 767/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o viznom informacijskom sustavu (VIS) i razmjeni podataka među državama članicama o vizama za kratkotrajni boravak (Uredba o VIS-u)

(Službeni list Europske unije L 218 od 13. kolovoza 2008.)

(Posebno izdanje Službenog lista Europske unije 19/sv. 6 od 6. ožujka 2013.)

Na stranicama 124. i 125., u članku 5. stavku 1.:

umjesto:

„1. U VIS se unose samo sljedeće kategorije podataka:

- (a) alfanumerički podaci iz članka 9. stavaka 1. do 4. i članka 10. do 14. o podnositelju zahtjeva i vizama koje se traže, izdaju, odbijaju, poništavaju, oduzimaju ili produljuju;
- (b) fotografije iz članka 9. stavka 5.;
- (c) otisci prstiju iz članka 9. stavka 6.;
- (d) veze s ostalim zahtjevima, navedenim u članku 8. stavcima 3. i 4.”;

treba stajati:

„1. U VIS se unose samo sljedeće kategorije podataka:

- (a) alfanumerički podaci iz članka 9. točaka od 1. do 4. i članka 10. do 14. o podnositelju zahtjeva i vizama koje se traže, izdaju, odbijaju, poništavaju, oduzimaju ili produljuju;
- (b) fotografije iz članka 9. točke 5.;
- (c) otisci prstiju iz članka 9. točke 6.;
- (d) veze s ostalim zahtjevima, navedenim u članku 8. stavcima 3. i 4.”.

Na stranici 128., u članku 15. stavku 2. točki (d):

umjesto:

„(d) prezime, ime i adresu fizičke osobe ili naziv i adresu trgovačkog društva/druge organizacije iz članka 9. stavka 4. točke (f);”;

treba stajati:

„(d) prezime, ime i adresu fizičke osobe ili naziv i adresu trgovačkog društva/druge organizacije iz članka 9. točke 4. podtočke (f);”.

Na stranici 129., u članku 17. točkama 12., 13. i 14.:

umjesto:

- „12. slučajeva u kojima činjenično nije bilo moguće dostaviti podatke iz članka 9. stavka 6., u skladu s drugom rečenicom članka 8. stavka 5.;
- 13. slučajeva u kojima iz zakonskih razloga nije bilo potrebno dostaviti podatke iz članka 9. stavka 6., u skladu s drugom rečenicom članka 8. stavka 5.;
- 14. slučajeva u kojima je osobi koja činjenično nije mogla dostaviti podatke iz članka 9. stavka 6. odbijen zahtjev za izdavanje vize, u skladu s drugom rečenicom članka 8. stavka 5.”;

treba stajati:

- „12. slučajeva u kojima činjenično nije bilo moguće dostaviti podatke iz članka 9. točke 6., u skladu s drugom rečenicom članka 8. stavka 5.;
- 13. slučajeva u kojima iz zakonskih razloga nije bilo potrebno dostaviti podatke iz članka 9. točke 6., u skladu s drugom rečenicom članka 8. stavka 5.;
- 14. slučajeva u kojima je osobi koja činjenično nije mogla dostaviti podatke iz članka 9. točke 6. odbijen zahtjev za izdavanje vize, u skladu s drugom rečenicom članka 8. stavka 5.”.

Na stranici 130., u članku 19. stavku 2. točki (a):

umjesto:

„(a) podataka o statusu i podataka iz zahtjeva za izdavanje viza, navedenih u članku 9. stavcima 2. i 4.;“;

treba stajati:

„(a) podataka o statusu i podataka iz zahtjeva za izdavanje viza, navedenih u članku 9. točkama 2. i 4.;“.

Na stranici 130., u članku 20. stavku 1. drugom podstavku:

umjesto:

„Tamo gdje nije moguće koristiti otiske prstiju te osobe ili ako pretraživanje na temelju otisaka prstiju ne bude uspješno, pretraživanje se obavlja na temelju podataka iz članka 9. stavka 4. točke (a) i/ili (c); ovo je pretraživanje moguće izvršiti s podacima iz članka 9. stavka 4. točke (b).“;

treba stajati:

„Tamo gdje nije moguće koristiti otiske prstiju te osobe ili ako pretraživanje na temelju otisaka prstiju ne bude uspješno, pretraživanje se obavlja na temelju podataka iz članka 9. točke 4. podtočke (a) i/ili (c); ovo je pretraživanje moguće izvršiti s podacima iz članka 9. točke 4. podtočke (b).“.

Na stranici 130., u članku 20. stavku 2. točki (b):

umjesto:

„(b) podataka iz zahtjeva za izdavanje viza, navedenih u članku 9. stavku 4.;“;

treba stajati:

„(b) podataka iz zahtjeva za izdavanje viza, navedenih u članku 9. točki 4.;“.

Na stranicama 130. i 131., u članku 21.:

umjesto:

„Članak 21.“

Pristup podacima za utvrđivanje odgovornosti za zahtjeve za traženje azila

1. Isključivo za svrhu utvrđivanja države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za traženje azila u skladu s člancima 9. i 21. Uredbe (EZ) br. 343/2003, tijela nadležna za odlučivanje o azilu imaju pristup pretraživanju na temelju otisaka prstiju tražitelja azila.

Tamo gdje nije moguće koristiti otiske prstiju tražitelja azila ili ako pretraživanje na temelju otisaka prstiju ne bude uspješno, pretraživanje se obavlja na temelju podataka iz članka 9. stavka 4. točke (a) i/ili (c); ovo je pretraživanje moguće izvršiti s podacima iz članka 9. stavka 4. točke (b).

2. Ako pretraživanje podataka iz stavka 1. pokaže da je viza čija valjanost istječe za najviše šest mjeseci prije zahtjeva za traženje azila i/ili viza čija je valjanost produljena do najviše šest mjeseci prije datuma podnošenja zahtjeva za traženje azila unesena u VIS, nadležnim tijelima za odlučivanje o azilu, isključivo s namjerom iz stavka 1., daje se pristup korištenju sljedećih podataka iz zahtjeva, a što se tiče podataka navedenih u točki (g) o bračnom drugu i djeci, prema članku 8. stavku 4.:

- (a) broja zahtjeva i nadležnog tijela koje je izdalo ili produljilo vizu te je li ju nadležno tijelo izdalo u ime neke druge države članice;
- (b) podataka iz zahtjeva navedenih u članku 9. stavku 4. točkama (a) i (b);
- (c) vrste vize;
- (d) roka važenja vize;
- (e) trajanja planiranog boravka;
- (f) fotografija;
- (g) podataka iz članka 9. stavka 4. točaka (a) i (b) i povezanih zahtjeva o bračnom drugu i djeci.

3. Sukladno stavcima 1. i 2. ovog članka, VIS smiju koristiti samo imenovana nacionalna tijela iz članka 21. stavka 6. Uredbe (EZ) br. 343/2003.”;

treba stajati:

„Članak 21.

Pristup podacima za utvrđivanje odgovornosti za zahtjeve za traženje azila

1. Isključivo za svrhu utvrđivanja države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za traženje azila u skladu s člancima 9. i 21. Uredbe (EZ) br. 343/2003, tijela nadležna za odlučivanje o azilu imaju pristup pretraživanju na temelju otisaka prstiju tražitelja azila.

Tamo gdje nije moguće koristiti otiske prstiju tražitelja azila ili ako pretraživanje na temelju otisaka prstiju ne bude uspješno, pretraživanje se obavlja na temelju podataka iz članka 9. točke 4. podtočke (a) i/ili (c); ovo je pretraživanje moguće izvršiti s podacima iz članka 9. točke 4. podtočke (b).

2. Ako pretraživanje podataka iz stavka 1. pokaže da je viza čija valjanost istječe za najviše šest mjeseci prije zahtjeva za traženje azila i/ili viza čija je valjanost produljena do najviše šest mjeseci prije datuma podnošenja zahtjeva za traženje azila unesena u VIS, nadležnim tijelima za odlučivanje o azilu, isključivo s namjerom iz stavka 1., daje se pristup korištenju sljedećih podataka iz zahtjeva, a što se tiče podataka navedenih u točki (g) o bračnom drugu i djeci, prema članku 8. stavku 4.:

- (a) broja zahtjeva i nadležnog tijela koje je izdalo ili produljilo vizu te je li ju nadležno tijelo izdalo u ime neke druge države članice;
- (b) podataka iz zahtjeva navedenih u članku 9. točki 4. podtočkama (a) i (b);
- (c) vrste vize;
- (d) roka važenja vize;
- (e) trajanja planiranog boravka;
- (f) fotografija;
- (g) podataka iz članka 9. točke 4. podtočaka (a) i (b) i povezanih zahtjeva o bračnom drugu i djeci.

3. Sukladno stavcima 1. i 2. ovog članka, VIS smiju koristiti samo imenovana nacionalna tijela iz članka 21. stavka 6. Uredbe (EZ) br. 343/2003.”.

Na stranici 131., u članku 22. stavku 1. drugom podstavku:

umjesto:

„Tamo gdje nije moguće koristiti otiske prstiju tražitelja azila ili ako pretraživanje na temelju otisaka prstiju ne bude uspješno, pretraživanje se obavlja na temelju podataka iz članka 9. stavka 4. točke (a) i/ili (c); ovo je pretraživanje moguće izvršiti s podacima iz članka 9. stavka 4. točke (b).”;

treba stajati:

„Tamo gdje nije moguće koristiti otiske prstiju tražitelja azila ili ako pretraživanje na temelju otisaka prstiju ne bude uspješno, pretraživanje se obavlja na temelju podataka iz članka 9. točke 4. podtočke (a) i/ili (c); ovo je pretraživanje moguće izvršiti s podacima iz članka 9. točke 4. podtočke (b).”.

Na stranici 131., u članku 22. stavku 2. točki (b):

umjesto:

„(b) podataka iz zahtjeva navedenih u članku 9. stavku 4. točkama (a), (b) i (c).”;

treba stajati:

„(b) podataka iz zahtjeva navedenih u članku 9. točki 4. podtočkama (a), (b) i (c).”.

Na stranici 131., u članku 22. stavku 2. točki (e):

umjesto:

„(e) podataka iz članka 9. stavka 4. točaka (a) i (b) povezanih dosjea o bračnom drugu i djeci.”;

treba stajati:

„(e) podataka iz članka 9. točke 4. podtočaka (a) i (b) povezanih dosjea o bračnom drugu i djeci.”.

Na stranici 134., u članku 31. stavku 2.:

umjesto:

„2. Iznimno od odredaba iz stavka 1. podaci iz članka 9. stavka 4. točaka (a), (b), (c), (k) i (m) mogu se [...]”;

treba stajati:

„2. Odstupajući od stavka 1., podaci iz članka 9. točke 4. podtočaka (a), (b), (c), (k) i (m) mogu se [...]”.

Na stranici 136., u članku 37.:

umjesto:

„Članak 37.

Pravo na informacije

1. Odgovorna država članica obavješćuje podnositelje zahtjeva i osobe iz članka 9. stavka 4. točke (f) o sljedećem:

- (a) identitetu kontrolora iz članka 41. stavka 4., uključujući njegove podatke za kontakt;
- (b) namjenama zbog kojih se podaci obrađuju unutar VIS-a;
- (c) kategorijama primatelja podataka, uključujući i nadležna tijela iz članka 3.;
- (d) rokovima čuvanja podataka;
- (e) da je prikupljanje podataka za obradu zahtjeva obvezno;
- (f) postojanju prava na pristup podacima koji se na njih odnose i prava da se zatraži ispravljanje netočnih podataka o njima, odnosno brisanje nezakonito obrađenih podataka koji se na njih odnose, uključujući i pravo na primanje informacija o postupcima korištenja tih prava te pojedinostima o kontaktu nacionalnih nadzornih tijela iz članka 41. stavka 1., koji obrađuju zahtjeve vezane uz sigurnost osobnih podataka.

2. Podaci iz stavka 1. pružaju se u pisanom obliku podnositelju zahtjeva nakon prikupljanja podataka iz obrasca za podnošenje zahtjeva, fotografije i otisaka prstiju kao što je navedeno u članku 9., stavku 4., 5. i 6.

3. Podaci iz stavka 1. dostavljaju se osobama iz članka 9. stavka 4. točke (f) na obrascima koje potpisuju osobe koje pružaju dokaz o pozivu, jamstvu i smještaju.

U nedostatku takvog obrasca potpisanih od strane takvih osoba, ovi se podaci dostavljaju u skladu s člankom 11. Direktive 95/46/EZ.”;

treba stajati:

„Članak 37.

Pravo na informacije

1. Odgovorna država članica obavješćuje podnositelje zahtjeva i osobe iz članka 9. točke 4. podtočke (f) o sljedećem:

- (a) identitetu kontrolora iz članka 41. stavka 4., uključujući njegove podatke za kontakt;
- (b) namjenama zbog kojih se podaci obrađuju unutar VIS-a;
- (c) kategorijama primatelja podataka, uključujući i nadležna tijela iz članka 3.;
- (d) rokovima čuvanja podataka;

- (e) da je prikupljanje podataka za obradu zahtjeva obvezno;
- (f) postojanju prava na pristup podacima koji se na njih odnose i prava da se zatraži ispravljanje netočnih podataka o njima, odnosno brisanje nezakonito obrađenih podataka koji se na njih odnose, uključujući i pravo na primanje informacija o postupcima korištenja tih prava te pojedinostima o kontaktu nacionalnih nadzornih tijela iz članka 41. stavka 1., koji obrađuju zahtjeve vezane uz sigurnost osobnih podataka.
2. Podaci iz stavka 1. pružaju se u pisanom obliku podnositelju zahtjeva nakon prikupljanja podataka iz obrasca za podnošenje zahtjeva, fotografije i otisaka prstiju kao što je navedeno u članku 9. točkama 4., 5. i 6.
3. Podaci iz stavka 1. dostavljaju se osobama iz članka 9. točke 4. podtočke (f) na obrascima koje potpisuju osobe koje pružaju dokaz o pozivu, jamstvu i smještaju.

U nedostatku takvog obrasca potpisanih od strane takvih osoba, ovi se podaci dostavljaju u skladu s člankom 11. Direktive 95/46/EZ.”

ISSN 1977-0847 (elektroničko izdanje)
ISSN 1725-0596 (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR